

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστώμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεὶς παρασχὼν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν ὑπηρεσίας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἄριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΔΙ' ΕΝ ΕΤΟΣ.
Ἐσωτερικοῦ δραχ. 7.— Ἐξωτερικοῦ φρ. χρ. 8

Δι' συνδρομαὶ ἄρχονται τὴν 1ην ἐκάστου μηνὸς καὶ εἶνε προπληρωτέαι δι' ἓν ἔτος.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Η. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ
Ἐν Ἑλλάδι: λεπ. 15.— Ἐν τῷ Ἐξωτ. φρ. χρ. 0,13

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ἐν Ἀθήναις
Ὁδὸς Πατησίων, ἀριθ. 11 Β, παρὰ τὰ Χαυτεῖα

Περίοδος Β'.—Τόμ. 8ος

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 3 Νοεμβρίου 1901

Ἔτος 23ον. — Ἀριθ. 44

Ο ΘΑΥΜΑΣΙΟΣ ΟΡΕΝΟΚΟΣ ΜΥΘΙΣΤΟΡΙΑ ὑπὸ ΙΟΥΛΙΟΥ ΒΕΡΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'.

ΔΙΑ ΤΗΣ ΣΙΕΡΡΑΣ—ΠΑΡΙΜΑΣ

Οἱ ταξιδιωταὶ ἐπεξοπόρουν καθ' ὁμάδα συμπαγῇ, ἐφ' ὅσον ἐπέτρεπε τοῦτο τὸ πλάτος τοῦ μονοπατίου, τοῦ παραλλήλου πρὸς τὸ ρίον Τορρέδα. Ἐν τούτοις, συχνάκις ἐγένετο ἀνάγκη νὰ εἰσδύουν εἰς τὸ δάσος, διὰ νὰ παρακάμπτουν ὑψηλοὺς βράχους ἢ βαθεὰ δρύγματα. Ἡ διεύθυνσις τοῦ ποταμίου ἐξηκολούθει νὰ εἶνε βορειανατολική, κατὰ μῆκος τῶν προπύδων τῆς Σιέρρας-Παρίμας. Εἰς τὴν ἄλλην ὄχθην τὸ δάσος ἐξετείνετο καὶ ἀνυψοῦτο κλιμακωδόν. Ἐδῶ κ' ἐκεῖ τὸ ἐστὲλιζαν μερικοὶ φοίνικες γιγαντιαῖοι. Ἀνωθεν ἐφαίνετο ἡ κορυφὴ τοῦ ὄρους.

Ὁ Παῦλος καὶ ὁ Γκόμος ἐβάδιζον ὁ εἰς πλησίον τοῦ ἄλλου, συνομιλοῦντες περὶ τῆς Σάντα-Ζουάνας. Ὁ μικρὸς Ἰνδὸς ἐδίδε λεπτομερεῖας ἀκριβεστάτας περὶ τοῦ ἰδρύματος τούτου τοῦ Πάτερ - Ἐσπεράντη, καὶ περὶ τοῦ ἐξόχου Ἱεραποστόλου.

— Τὸν γνωρίζεις καλά; ... ἠρώτησεν ὁ Παῦλος.

— Ναί... τὸν γνωρίζω. ... τὸν εἶδα πολλές-πολλές φορές. Ἐνα ὁλόκληρο χρόνον ὁ πατέρας μου κ' ἐγὼ ἐμείναμε ἐς τὴ Σάντα-Ζουάνα...

— Εἶνε πολὺς καιρὸς;

— Ὅχι... πρὶν νὰ ἔλθουν ἡ βροχὴς τοῦ περασμένου χρόνου... ὕστερ' ἀπὸ τὴ συμφορὰ πού μας βρῆκε ἐκεῖ-κάτω, ἐστὶ χωριό μας, πού ἦλθαν οἱ Κουί-βαι καὶ το ἐρήμαξαν. Τότε ἐμεῖς, καθὼς καὶ πολλοὶ ἄλλοι Ἰνδοὶ ἀπὸ τὸ Σάν Σαλβατώρ, ἐφύγαμε καὶ πήγαμε ἐστὶ Μοναστήρι.

— Κ' ἐκεῖ, ἐστὶ Μοναστήρι,

ὡς δέχθηκε ὁ Πάτερ Ἐσπεράντης; — Ναί... τί καλὸς ἄνθρωπος!... Καὶ ἤθελε νὰ μας κρατήσῃ... Μερικοὶ μάλιστα ἐμείναν ἐκεῖ...

— Σεῖς γιατί ἐφύγατε;

— Ὁ πατέρας ἐτοί ἤθελε... Ἐμεῖς εἴμεθα Βανίβαι... Ὁ πόθος τοῦ πατέρα μου ἦτο νὰ ξαναγυρίσωμε ἐπὶ μέρη μας... Ἀλλή φορά ἦταν βαρκάρης ἐπὶ τὸν ποταμό... Εἶχα μάθῃ κ' ἐγὼ τὴν τέχνη... Ἀπὸ τεσσάρων χρόνων, μ' ἐπερνε μαζί του καὶ τραβοῦσα κουπί...

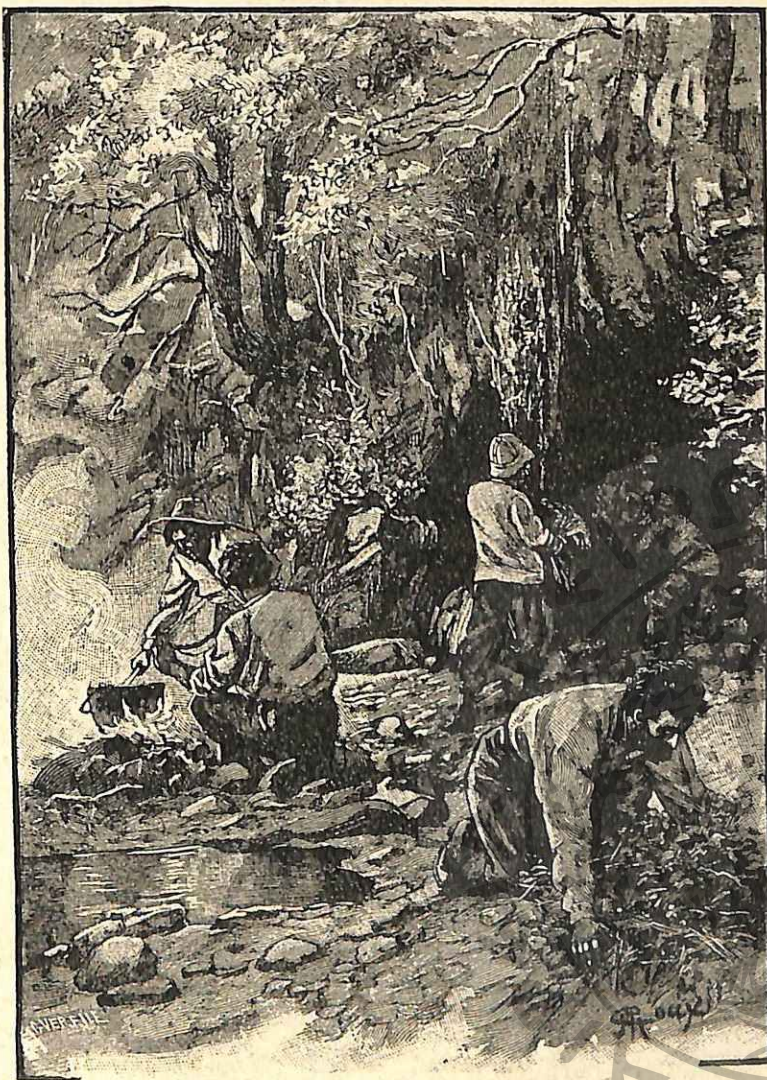
Ὁ, τι ἔλεγε τὸ παιδίον, δὲν ἐξέπληττε

τὸν Παῦλον. Ἀπὸ τὸ διέλιον τοῦ Σαφ-φανζών, ἤξευρεν, ὅτι οἱ Βανίβαι εἶνε Ἰνδοὶ εὐφυεῖς, χρηστοί, προσηλυτισθέντες πρὸ πολλῶν ἐτῶν εἰς τὸν χριστιανισμόν, καὶ ναῦται ἐκ τῶν καλλιτέρων τοῦ Ὁρε-νόκου. Ἀπὸ ἰδιαιτέρας ὁλως περιστάσεις, — καὶ ἐπειδὴ ἡ μήτηρ τοῦ Γκόμου ἀνῆκεν εἰς ἄλλην φυλὴν, — ὁ πατήρ του ἐγκατεστάθη εἰς τὸ χωριὸν Σάν - Σαλβα-τώρ, ἐκεῖθεν τῶν πηγῶν τοῦ ποταμοῦ θειλήσας δὲ νάφισῃ τὴν Σάντα-Ζουάναν, ὑπήκουσεν ἀπλῶς εἰς τὸ ἐνστικτὸν τὸ ὁποῖόν τον ὦθει πρὸς τοὺς ἰλάνους,

πρὸς τὰς πεδιάδας, τὰς μεταξὺ Ἀγίου Φερνάνδου καὶ Καϊάρας. Ἀνέμενε λοιπὸν τὴν κατάλληλον εὐκαιρίαν, — ἄφῃξιν πλοιαρίων, εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῶν ἐποίων ἠδύνατο νὰ προσληθῇ, — καὶ ἐν τῷ μεταξὺ κατῴκει εἰς τὴν ἐλεεινὴν ἐκείνην καλύβην τῆς Σιέρρας-Παρίμας.

Καὶ τί θάπεγνεν τὸ τέκνον του, μετὰ τὴν δολοφονίαν τὴν διαπραχθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Ζορρές, ἐάν τὰ πλοίαρια δὲν ἤναγκαζάντο νὰ σταματήσουν παρὰ τὸ βουνὸν Μωνουάρ;

Ὅλα ταῦτα ἐσυλλογίζετο ἡ Παυλίνα Κερμώρ, ἀκούουσα τὸν μικρὸν Ἰνδόν. Ἐπειτα πάλιν τὸν ἠρώτησε περὶ τῆς Σάντα-Ζουάνας, περὶ τῆς τωρινῆς καταστάσεως τοῦ ἱδρύματος καὶ προπάντων περὶ τοῦ Πάτερ Ἐσπεράντη. Ὁ Γκόμος ἀπεκρίνετο σαφῶς εἰς ὅλας αὐτάς τας ἐρωτήσεις. Περιέγραφε τὸν ἱσπανὸν Ἱεραπόστολον ὡς ἄνδρα ὑψηλόν, εὐρωστον, μεθ' ὅλα τὰ ἐξήντα χρόνια του, ὠραῖον, πολὺ ὠραῖον, μετὰ τὴν λευκὴν γενειάδα του καὶ τοὺς σπινθηροβο-

«Ὁ Γερμανὸς Πατέρων» καὶ ὁ Βαλδὲξ ἡ-οίμασαν τὸ γεῦμα.

λουώντας οφθαλμούς του, όποτον τον είχε περιγράψει, ο κ. Μανουήλ Άσσομψών και ο Άθλιος Ζουρρές. Καί τότε ή Παυλίνα έφροντάζετο ότι έφθασεν ήδη εις την Σάντα - Ζουάναν . . . ότι ο πάτερ - Έσπεράντης την έδέχετο με άνοικτός άγκάλας . . . ότι τη έδιδε τας πληροφορίας των όποιων ειχεν ανάγκην . . . ότι τη έλεγε τί άπέγινε και πού κατέφυγεν ο συνταγματάρχης Κερμώρ . . .

Τήν έκτην έσπερινήν ώραν, ο Ίάκωβος Έλλων έδωσε το σύνθημα να σταματήσουν. Ήτο ο δεύτερος σταθμός της ημέρας.

Οί Ίνδοι προητοίμαζον τὰ της διακυβερέσειως. Το μέρος έφαινετο κατάλληλον. Ήτο βαθύ κοίλωμα επί του βράχου, σπήλαιον ούτως είπειν, φθάνον μέχρι της όχθης του ποταμίου. Άνωθεν του κοιλώματος, ύψηλά δένδρα κατέρριπτον τούς κλώνους των ως παραπέτασμα. Κάτω διηνοίγετο μικρόν όρυγμα, ως παστάς, έντός του οποίου ή νεάνις ήδύνατο να έξαπλωθί. Μ' έν καλόν στρώμα από ξηρά χόρτα και φύλλα, θα της το έκαμνον κλίνην, όπου θα ήμπορούσε να κοιμηθί τόσον καλά, όσον και εις το ύπόστεγον της Γαλλίας.

Ο Γερμανός Πατέρν και ο Βαλδέξ ήτοίμασαν το γεύμα. Το ποτάμι ειχεν άφθονα ψάρια. Ο Γκόμος έφόνευσε μερικά με το τόξον του, τὰ όποια έψησαν άμέσως. Με τας κοντέρβας και τὰ δίπυρα, τὰ όποια έβγαλαν από τούς σάκκους των άχθοφόρων, βοηθούσης και της όρέξεως μετα πεντάωρον όδοιπορίαν, οί συνδαιτυμότες δέν ήρνήθησαν να έμολογήσουν ότι ειχον να κάμουν τόσον ώρατον γεύμα, από . . .

— Από χθές ! άνέκραξεν ο Γερμανός Πατέρν, δια τον όποιον κάθε γεύμα ήτο λαμπρόν, ήρκει να ίκανοποιή την πείναν.

Τήν νύκτα, άφ' ου ο Παύλος κατεκλίθη εις την παστάδα του, οί άλλοι υπήγαν να έκλέξουν τας θέσεις των. Ο μικρός Ίνδος έξηπλώθη παρά την έισοδον. Έπειδή δέν ήτο δυνατόν να μείνουν χωρίς φύλαξιν, άπεφασίσθη, το μέν πρώτον μέρος της νυκτός να γρυπνήση ο Βαλδέξ με τον ένα εκ των ναυτών, το δε δεύτερον ο Ίάκωβος Έλλων με τον άλλον.

Τφόντι, και από το μέρος του δάσους, και από το μέρος του ποταμίου, έπρεπε να φυλάττη κάποιος, δια να παρατηρηθί έγκαιρώς κάθε ύποπτος έμφάνισις.

Μολονότι ο λοχίας Μαρσιάλης προσέφέρθη να φρουρήση και αύτός, τον επέεσαν να αναπαυθί ήσυχως μέχρι πρωίας. Τήν ακόλουθον νύκτα θα έδέχοντο την προσφοράν του, καθώς και την προσφοράν του Γερμανού Πατέρν. Δι' απόψε, ο Έλλων και ο Βαλδέξ ήσαν άρκετοί. Οθεν ο γηραιός λοχίας κατεκλίθη παρά

το τοίχωμα του σπηλαίου, όσον ήμπορούσε πλησιέστερα εις τον Παύλον.

Η συναυλία των άγριών ήρχισε μόλις έδράξασα, και δέν θα έπαυε παρά με τας πρώτας λάμψεις της αύγης. Ο καλλίτερος τρόπος, δια να κρατήσουν μακράν του καταυλισμού τὰ ζώα ταύτα θα ήτο νάναψουν μίαν μεγάλην πυράν και να την διατηρήσουν με ξηρά ξύλα όλην την νύκτα. Το ήξευραν, άλλ' έσυμψώνησαν να μή το κάμουν. Άν ή πυρά θάπεμάκρυνε τὰ ζώα, ήμπορούσαν άπειναντίας να προσελκύσθ τούς κκοποιούς, και ίσως τούς Κουίβας . . .

Μετ' όλίγον έκτός του Βαλδέξ και του πρώτου ναύτου, όλοι έβυθίσθησαν εις ύπνον βαθύν. Περί το μεσονύκτιον, οί δύο φρουροί άντικατεστάθησαν υπό του Έλλων και του δευτέρου ναύτου.

Ο Βαλδέξ δέν ειχεν ιδί. δέν ειχεν άκούση τίποτε ύποπτον. Άλλως τε το νάκούση θα ήτο δύσκολον, έν τφ μέσω του θορύβου, τον όποιον έκαμναν τὰ ύδατα του ποταμίου, θραυόμενα κατά των βράχων.

Ο Ίάκωβος Έλλων, άφ' ου έστειλε τον Βαλδέξ νάναπαυθί, όλίγως ώρας, άνηλθεν εις έν ύψωμα, όπουθεν ήδύνετο να έπισκοπή όχι μόνον την έισοδον του δάσους, αλλά και την άριστεράν όχθην του Τορρίδα.

Καθήσας παρά την ρίζαν πελωρίου δένδρου, παρεδόθη εις ρεμβασμούς, οί όποιοι όμως δέν τον έμπόδιζαν να κυτάζη και να προσέχη . . .

Περί την τετάρτην πρωινήν ώραν, όταν ο ανατολικός όρίζων ήρχισε να λευκάζη, την προσοχήν του φρουρού είλκυσε κάποια κίνησις εις την αντίπεραν όχθην, όλιγώτερον άπόκρημνον της δεξιάς. Τφ έφάνη ότι μορφαί τινες έκινούντο μεταξύ των δένδρων . . . Ήσαν ζώα ; . . . ήσαν άνθρωποι ; . . .

Έσκηώθη, έπροχώρησεν ώστε να πλησιάσθ εις όλίγων μέτρων άπόστασιν την όχθην, και εκεί έστάθη άκίνητος παρατηρών . . .

Δέν κατώρθωσε να διακρίνη τίποτε ώρισμένον. Ότι όμως έγίνετο κάποια κίνησις παρά την έισοδον του άντικρυνού δάσους, περί τούτου ήμπορούσε να είνε βέβαιος.

Έπρεπε να τους έξυπνήσθ όλους, ή μόνον τον Βαλδέξ, ο όποιος έκοιμάτο εις άπόστασιν όλίγων βημάτων ; . . .

Τούτό τω έφάνη προτιμώτερον, και έγγίσας τον ώμον του Ίνδου, τφ είπε σιγά :

— Μή κινήθης, Βαλδέξ, κύταξε μόνον άντίκρυ.

Ο Βαλδέξ έξηπλωμένος, δέν ειχε παρά να στρέψη την κεφαλήν προς την ύποδειχθεϊσαν διεύθυνσιν. Έπ' έν λεπτόν της ώρας, το όξύ του βλέμμα διηρεύνησε την σκοτεινήν εκείνην συστάδα των δένδρων.

— Όχι, δέν κάμνω λάθος, είπε τέλος, βλέπω τρεις-τέσσαρες ανθρώπους που τοιγυρίζουν 'στην όχθη . . .

— Τί να κάμωμεν ;

— Άς μήν έξυπνήσωμεν κανένα . . . Είνε αδύνατον να περάσουν το ποτάμι από αυτό το μέρος . . . έκτός αν υπάρχη κανένα πέραμα παρεμπρός . . .

— Με άπ' εκείνο το μέρος ; . . . ήρώτησεν ο Ίάκωβος Έλλων, δεικνύων το δάσος, το όποιον έξετείνετο βορειοδυτικώς.

— Δέν είδα τίποτε . . . δέν βλέπω τίποτε . . . άπήνησεν ο Βαλδέξ, ο όποιος έστράφη χωρίς να σηκωθί. Άλλοι δέν θα είνε . . . τρεις τέσσαρες μόνον, και ίσως Ίνδοι Μπόδοι . . .

— Και τί γυρεύουν έδω νύκτα ώρα ; . . . Ά, έγω είμαι βέβαιος ότι μας άνεκάλυψαν . . . Καί να, κύταξε, Βαλδέξ, έκείνον-έκει, που προσπαθεί να καταβή ως το ποτάμι . . .

— Πραγματικώς . . . έψύθρυσεν ο Βαλδέξ . . . και αύτός δέν είνε Ίνδος . . . Το έννοώ από τον τρόπον που περιπατεί . . .

Αί πρώται λάμψεις, άφ' ου περιέβαλαν τας μεμακρυσμένας κορυφάς του όρίζοντος, έβθονον την στιγμήν εκείνην μέχρι της κοίτης του Τορρίδα. Ο Βαλδέξ άρα ήμπορούσε να έμυλῃ μετά βεβαιότητος περί του ανθρώπου, τον όποιον έβλεπεν εις την αντίπεραν όχθην.

Είνε οί Κουίβας του Άλφανίς . . . είπεν ο Ίάκωβος Έλλων. Μόνον αυτοί έχουν συμφέρον να βεβαιωθούν. Άν μας συνοδεύουν ή όχι, όλοι οί ναύται των πλουριών.

— Και καλλίτερα να τους έπέμψωμεν όλους, άπεκρίθη ο κυβερνήτης της Γαλλίας.

— Βεβαιότατα ! . . . Να στείλωμεν εις τον Όρενόκον να ζητήσωμεν ενίσχυσιν ; . . . Όχι, αν τφόντι μας έγνώρισαν, δέν υπάρχει καιρός δια να στείλωμεν άνθρωπον εις το Μωνουάρ . . . θα μας κτυπήσουν, πριν μας έλθῃ βοήθεια . . .

Ο Βαλδέξ έδραξε ζωηρώς τον βραχίονα του Ίάκωβου Έλλων, ο όποιος έσιώπησεν άμέσως.

Κάπως περισσότερον φως έφώτιζε τας όχθας του Τορρίδα, έν φ το κοίλωμα, έντός του όποιου έκοιμώντο ο Παύλος, ο Γκόμος, ο λοχίας Μαρσιάλης, ο Γερμανός Πατέρν και ο άλλος ναύτης, έκαλύπτετο ακόμη από σκότος βαθύ.

— Μου φαίνεται . . . είπε τότε ο Βαλδέξ . . . μου φαίνεται ότι τον γνωρίζω . . . ναί, έχω καλά μάτια . . . δέν ήμπορεί να με άπατήσῃ ! . . . Γνωρίζω αυτόν τον άνθρωπον . . . Είνε ο Ίσπανός . . .

— Ο Ζορρές !

— Ο Ίδιος.

— Ά, μ' αυτή τῃ φορά . . . δέν θα τον άφσω να μου γλυτώσῃ . . .

Ο Ίάκωβος Έλλων έδραξε την κα-

ραμδίναν του, και με ταχύ κίνημα την έστήριξεν εις τον ώμόν μου.

— Μή ! . . . όχι ! . . . είπεν ο Βαλδέξ . . . Ένας λιγώτερος δέν σημαίνει τίποτε, άφ' ου θα είνε εκατοντάδες κάτω από τὰ δένδρα . . . Έπειτα τούς είνε αδύνατο να περάσουν το ποτάμι . . .

— Έδω ναί . . . άλλα παρεμπρός . . . ποιος ξέρει ;

Έν τούτοις ο Ίάκωβος Έλλων παρεδέχθη την γνώμην του Βαλδέξ, τόσο μάλλον καθ' όσον ο κυβερνήτης της Γαλλίας έταξ ήτο καλός σύμβουλος και ειχεν όλην εκείνην την διορατικότητά και την σύνεσιν, ή όποια χαρακτηρίζει τούς Βανίβας.

Άλλως τε και ο Ζορρές, — αν ήτο τφ όντι αυτός, — από τον πόθον να ήδῃ εκ του πλησίον τον καταυλισμόν, θα έκινδύνευσεν να φωραθί αύτός ο Ίδιος. Δια τούτο έπέστρεφεν ήδη υπό τὰ δένδρα, καθ' ήν στιγμήν ο ναύτης, ο φρουρόν πλησίον του Τορρίδα, έπροχώρει ως αν ειχεν ιδί κάτι ύποπτον.

(Έπεται συνέχεια)

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ 67ου ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ ΠΡΟΣ ΣΥΝΘΕΣΙΝ ΔΙΗΓΗΜΑΤΟΣ

[Ίδε Διάπλασιν του 1900, σελ. 432.]

Οί φίλοι μου δέν ώρλήθησαν πολύ από τας κρίσεις των προηγουμένων Διαγωνισμών Διηγήματος, διότι οί περισσότεροι, καθώς βλέπω, υπέπεσαν εις τα έδωτά λάθη. Η έμοιότης μάλιστα είνε τόση μεγάλη, ώστε ήμπορούσα, αλλάζουσα μόνον τὰ ονόματα των διαγωνιζόμενων, να έπαναλάβω έδω τας ίδίας πικρατηρήσεις, τας όποιās έκαμα πέρσῃ ή πρόπερσῃ κτλ.

Οί διαγωνιζόμενοι είχαν έμπρός των τέσσαρας εικόνas, εκ των όποιων έπρόκειτο να έμψυσθ ο ύν ο ύν, δια να συνθέσουν έν διήγημα. Πρώτα - πρώτα λοιπόν τί παριστάνουν αύται αι εικόνες, ιδούν έπρεπε να προσέξουν καλά να συλλάβουν δηλαδή την υπόθεσιν άκριβώς, μέχρι των παραμικροτέρων λεπτομεριών. Το ήθος, το ύφος, την ένδυμασίαν, τας κινήσεις των προσώπων, όλα αυτά έπρεπε να τα λάβουν υπ' όψει των. Έ, οί περισσότεροι δέν το έκαμν. Τὰ διηγήματα των ήμπορεί να ήσαν εύμορφα και καλογραμμένα, άλλα δέν έφ ηρμόζοντο εις τας εικόνas, τας όποιās έδωσα. Άν έδημοσίευσαν κανέν από αυτά διηγήματα, συνοδευόμενον με τας εικόνas, θα ενόμιζε κανείς ότι ο ζωγράφος παρενόησε τον συγγραφέα και έζωγράψεν άλλα άντ' άλλων.

Έπειτα, οί διηγματογράφοι έπρεπε να περιόρισθ οίς εις τας εικόνas. Δέν έννοώ βέβαια ότι έπρεπε να τας περι-

ριγράψουν ξηρά-ξηρότατα, — ο βραδευόμενος π : χ : κάθε άλλο έκαμν ! — άλλ' ούτε πάλιν και να έξέλθουν από τὰ όρικα, όπως έκαμν πολλοί, και να περιγράψουν άλλας σκηνάς, ξένas προς τας εικόνas. Αί εικόνες διηγούντο μίαν ιστορίαν με άρχήν, μέσην και τέλος. Αύτην την ιστορίαν έπρεπε να διηγηθούν, με χάριν ανάλογον του θέματος, οί διαγωνιζόμενοι και τίποτε άλλο. Έκείνοι οί άτελείωτοι πρόλογοι, εκείνοι οί έπίλογοι, εκείναι αι έκτενείς βιογραφίαι των προσώπων, εκείνα τὰ έπεισδεια, τὰ άσχετα με τας εικόνas, όλα ήμπορούσε και έπρεπε να λείψουν από τα περισσότερα διηγήματα, δια να ποκτήσῃ την άπαιτουμένην συμμετρίαν.

Τήν συμμετρίαν αύτην δέν ήδρα και εις μερικά άλλα διηγήματα, τὰ όποια, έν φ περιωρίζοντο εις τας εικόνas, μολοντούτο είχαν πολύ έκτενείς περιγραφάς και διαλόγους. Παραδείγματος χάριν : ή κατ'αστάσις της ατμοσφαιρας δέν ήτο άνάγκη να έκτεθί με τόσον λεπτομέρειαν, όπως εις κανέν μυθιστόρημα του Βέρν, ούτε ο άδхамανιοπώλης ήτο άνάγκη να φλυαρή τόσον με τον χονδρόν κύριον . . . περί των οικογενειακών του !

Και άλλο λάθος σπουδαίον : Δύο τρεις έξέθεσαν το διήγημα ως 'Απόσπασμα τάχα εκ του Ήμερολογίου μικρού μαραγκού. Άλλ' από τότε οί μικροί μαραγκοί κρατούν Ήμερολόγια ; Τούλάχιστον ή έπίνοια μιάς εκ των διαγωνιζόμενων, — της Μαγικής Είκοτος, — να έχθσθ το πράγμα υπό τύπον έπιστολής προς φίλην της, δέν μου έφάνη τόσον παράλογος, αν και την έκαμε να έλισθσθ εις περιττολογίας (άλλο έπιστολή, βλέπετε, και άλλο διήγημα.)

Δια να μήν πολυλογώ, θ' αποσιωπήσω τὰ δευτερεύοντα και έποσιωδῃ σφάλματα εις τας λεπτομερείas, αν και έσημείωσα άπειρα, ως ήμπορεί κανείς να φαντασθί, εις ένα σωρόν από τριακόσια σχεδόν χειρόγραφα, — θ' είπω άμέσως, ότι το καλλίτερον άπ' όλα ήτο το σύντομον, το σύμμετρον και χαριτωμένον διήγηματάκι του Γερασίου Α. Δασκαράτου. Αύτός δέν υπέπεσεν εις κανέν από τὰ σημαντικά λάθη που ανέφερα. Περιωρίσθη εις το θέμα, άλλα χωρίς να χάσῃ και την έλευθερίαν έπρόσταξε καλά εις τας εικόνas, και από αυτās ένεπνεύσθη πραγματικώς, — διότι τί άλλο είνε παρ' μία ώραία έμπνευσις να παρατῇ τὸν Γεώργιον, τον ήρωά του, όνειροπόλον φανταζόμενον ότι είνε στρατιώτης και ότι κρατεί . . . το τουφέκι του ;

Έπίσης έπιτυχημένον εις την έμπνευσιν, και μάλιστα με κάποιαν υπεροχήν εις το ύφος, ήτο το διήγημα του Κεντριού. Άλλ' αυτό ειχε το ελάττωμα να είνε πολύ έκτενές, και μάλιστα παρὰ τούς όρους του Διαγωνισμού, διότι άπε-

τελείτο τούλάχιστον από 1600 λέξεις, έν φ δέν έπετρέποντο παρὰ μόνον 850. Ωστε και ο Λασκαράτος αν δέν διηγωνίζετο, πάλιν το Κεντρι δέν θα ήμπορούσε να πάρῃ το πρώτον Βραβείον.

Από τὰ έλίγχα καλά και τὰ άξια ιδιαιτέρας μνείας, είνε τα διηγήματα του Δαφνοστειφούς Ναυάρχου, του Άγγέλου της Άγάπης και της Ζουλιέτας. Καί αυτά, — έκτός των δύο άνωτέρω, — διαφέρουν σημαντικώς από τὰ άλλα, διότι τὰ ελάττωματά των είνε όλιγώτερα από τὰ προτερήματα, και όχι ούσιώδη. Τούτο ακριβώς είνε εκείνο, το όποιον δέν ήμπορώ να είπω και δια τὰ έπίλοιπα, μολονότι έχουν και αυτά, άλλα πολύ και άλλα όλίγον, το προτερήματά των. Με ποίαν σειράν τὰ κατέταξα, βλέπετε κατωτέρω, εις τον Πίνακα των Βραβείων. Ίπάρχουν όμως και άλλα, τὰ όποια δέν αναφέρω διόλου. Αύτὰ δέν έχουν το παραμικρόν προτέρημα και είνε πάσης μνείας άνάξια.

ΑΠΟΝΟΜΗ ΤΩΝ ΒΡΑΒΕΙΩΝ

ΠΡΩΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ : Γεράσιμος Α. Λασκαράτος, [15 Ε].

ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ : Κεντρί, [12 Ε]. — Δαφνοστειφός Ναύαρχος, [10 Ε].

ΤΡΙΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ : Άγγελος της Άγάπης, [10 Ε]. — Ζουλίετα, [10 Ε]. — Κενλαδίτης, [9 Ε].

Α'. ΕΠΑΙΝΣ (από [8 Ε] εις έκαστον) : Σοφός Πιττακός. — Πικραμένη Καρδούλα. — Άσπροποταμίτης. — Ασδχαρτος. — Νεκτοκόρα. — Άπόγονος του Νέστορος. — Μαγική Είκοτος. — Χαμένη Βιτρυχία. — Αντιόνη Δαμάσκου. — Η. Κ. Μιχαήλου. — Χλωρίς του Ζεφύρου. — Κεραμίδογας. — Ζοηρά Φλός.

Β'. ΕΠΑΙΝΣ (από [5 Ε] εις έκαστον) : Μικρά Δεσποινίς. — Άγγελος της Εντυχίας. — Αρταριάν. — Ασδρ της Νικοπόλεως. — Ίσημεριός του Κόσμου. — Βασίλειος του Κατέρρου. — Θωρακίτης. — Αεροναυτοπούλα. — Αταβύριον Ρόδου. — Σεμνή Κόρη. — Αυτοκράτειρα Ενδοκία. — Γλυκία Καρδία. — Σέλενος ο Κεραυρός.

Γ'. ΕΠΑΙΝΣ (από [3 Ε] εις έκαστον) : Μικρός Γυμνασιόπαις. — Ξεντενμένος Σινωπέας. — Γωάννης Αρ. Σολιώςης. — Άρθος Ραϊός. — Λίγεις. — Χρονόφωρο. — Μικρός Τραλλιανός. — Καταρομάλλω. — Πυθαγόρας ο Σάμιος. — Αωλός Διάβολος. — Ηρώς Θεσσα. — Χιονοσκεπής Δίρη. — Πενθοόσα Καρδία. — Ένσαρκον Έαρ. — Διαγυροβόλα Έλπίς. — Άσπρος Ποντικίσι. — Ηρώς του Ζαλόγγου.

ΕΥΦΗΜΟΣ ΜΝΕΙΑ (από [2 Ε]) : Πλότον του Δονάθεως. — Πέτρα Σκυριόλου. — Έλληνη Σημαιοφόρος. — Φάρος της Μυκόνου. — Έξοριστος Ναυτιλίων. — Άρθος του Ζαπτιείου. — Τυδεύς. — Ανυπόμονη Καρδία. — Μικρός Άθηνάιος. — Παγκόσμιος Έκθεσις. — Νικόλαος Διακόπουλος. — Συντεφώδης Ήμερα. — Τάκης Βερνανίτης.

Το βραδευθέν διήγημα θα δημοσιευθί εις το προσεχές φύλλον.

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

ΕΙΚΟΝΕΣ ΒΡΑΒΕΥΘΕΝΤΩΝ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

ΔΗΜ. Ε. ΣΑΓΚΡΙΩΤΗΣ
Βραβεύθηκε υπό το ψευδώνυμον
Φάρος της Μυκόνου
εἰς τὸν 68ον Διαγωνισμόν τῶν Λύσεων
(ἴδε φιλ. 35, σελ. 282 ε. ζ.)

Ο ΑΝΕΨΙΟΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΕ'.

"Ὅπου ἀποδεικνύεται ἐμπράκτως, ὅτι
δὲν ἀρκεῖ νὰ διώξετε ἕνα ἄνθρωπον
διὰ νὰ φύγῃ, οὕτε νὰ ποστηθεί-
σετε ἕνα λόγον, διὰ νὰ τον
ἀπαγγείλετε καλῶς.

Τὴν ὥραν, τὴν ὁποίαν, ἀπὸ τῆς προ-
τεράϊας, ὁ κύριος Ὁρδερίκος εἶχεν ὀρίσῃ
διὰ τὴν ἀναχώρησίν του, ὁ Ἰωδῆνος, ἐ-
ξαφανισθεὶς ἀπὸ τὸ Μοναστήριον συγ-
χρόνως μὲ τοὺς πολεμιστάς, ἐπανευρέθη,
ὡς διὰ μαγείας, πλησίον τοῦ ὑποστέγου,
ὅπου ὁ καλόγηρος ἐβοήθη τὸν καθηγη-
τὴν, ἐλεεινὸν ἀκόμη ἀπὸ τοὺς μώλωπας,
νὰ καθαλικύσῃ τὴν λευκὴν του ἡμίονον.

Ὁ κύριος Ὁρδερίκος τὸν ἀφῆκε νὰ
τεθῇ ἐπὶ κεφαλῆς τῆς συνοδείας. ἰπ-
πεύων ἐν κοινὸν ἱππάριον, τὸ ὅποιον
Κύριος οἶδε πῶς ἐπρομηθεύθη, διότι περὶ
τοῦ ὠραίου κοκκίνου ἵππου οὔτε λόγος
πλέον! Ἡ ἀξιοπρέπεια ἐπέβαλλε σιγὴν
εἰς τὸν καθηγητὴν καθ' ὅλον τὸ διάστη-
μα τοῦ δρόμου, ἀπὸ τοῦ βουνοῦ Ἀγίος
Οὐδέρτος μέχρι τοῦ πύργου τοῦ Βερνά-
ζου, ὁ ὁποῖος ὠρθοῦτο ἐν τῷ μέσῳ τῆς
κοιλιάδος, ἐπὶ τοῦ μονήρους του βράχου,
περιβαλλόμενος ἀπὸ τὰ ὕδατα τῶν τά-
φρων του.

Ὁ πύργος τοῦ Βερνάζου, ἀπλὴ θε-
ρινὴ διαμονή, δὲν παρεβάλλετο κατὰ τὸν
πλοῦτον τῆς ἀρχιτεκτονικῆς πρὸς τοὺς
ἡγεμονικοὺς πύργους, τοὺς ὁποίους εἶ-
χεν ἴδῃ ὁ κύριος Ὁρδερίκος εἰς τὰ βό-
ρεια τῆς Γαλλίας· ἀλλ' εἶχε καὶ αὐτὸς

τόσον ἐπιβλητικὴν ὄψιν, ὥστε ὁ ταξεί-
διότης δὲν ἠμπόρεσε νὰ μὴ τὸν θαυμάσῃ.

Ἀφ' οὗ διήλθον τὴν κινήτην γέφυ-
ραν, ἔπρεπε νὰ φθάσουν εἰς τὸ κύριον
οἰκοδόμημα, διασχίζοντες κυκλικὴν ὁδόν,
ἐπὶ τῆς ὁποίας ἦσαν παρατεταγμένα τὰ
διάφορα ἐξαρτήματα, σταῦλοι, πλυντή-
ρια, κλίβανοι, ἀρτοποιεῖα, καὶ σφαγεῖα
ἀκόμη· διότι, τὴν ἐποχὴν ἐκείνην, κάθε
ἀρχοντικὸς πύργος ἦτο κόσμος ὁλόκλη-
ρος, ὑποχρεωμένος νὰ ἐπαρκῇ εἰς τὰς
ἰδίας του ἀνάγκας, καὶ ἐκ τούτου ἐξη-
γεῖται ὁ μέγας ἀριθμὸς τῶν ὑπηρετῶν
καὶ ὑπαλλήλων, τοὺς ὁποίους ὁ πύργος
δεσπότης ἔπρεπε νὰ συντηρῇ.

Ὁ κύριος Ὁρδερίκος ἐσκέφθη τότε,
ὅτι ὁ Ἰωδῆνος δὲν τῷ ἐχρειάζετο πλέον,
καὶ ὅτι, κατὰ συνέπειαν τὸ καλλήτερον
ἦτο νὰ του πληρώσῃ καὶ νὰ τον ξεφορ-
τωθῇ τὸ γρηγορώτερον. Ἐξήγαγε λοι-
πὸν ἀπὸ τὸ βαλάντιόν του τὰ ὑπεσχημέ-
να χρυσὰ σκουῖα.

— Ἰδοὺ ἡ πληρωμὴ σου, τῷ εἶπε.
Χαῖρε, ὁ Θεὸς νὰ σε φυλάττῃ, καὶ εἴθε
νὰ σου ἐμπνεύσῃ τόσῃν ἀρετὴν ὅσην ἔχεις
παγουργίαν. Γύρισε τώρα, διότι δὲν ἐπι-
θυμῶ νὰ ἐμῆς εἰς τὸ Βέρναζον.

— Ἀμποτε νὰ ἐκπληρωθῇ ἡ εὐχὴ σας,
ἀπεκρίθη φαιδρῶς ὁ Ἰωδῆνος, καὶ εὐ-
χαριστῶ διὰ τὴν πληρωμὴν. Ὅσον διὰ
νὰ γυρίσω ὀπίσω, — ἂ, ὦχι! Δὲν εἶνε
καμμία ἀνάγκη, διότι εἰς τὸ Βέρναζον
νὰ γυωρίζουν.

Καὶ κεντήσας τὸ ἱππάριον, τοῦ ὁποῖου
τὰ καινουργῇ πέταλα ἀνέδωσαν σπιν-
θήρας ἀπὸ τὰς πλάκας τοῦ δρομίσκου,
προέστρεψε κατὰ πλάζων καὶ ἐξηφανίσθη.
Μετ' ὀλίγον ὁ κύριος Ὁρδερίκος ἐφθα-
σεν εἰς τὴν πλατεῖαν, ἐπὶ τῆς ὁποίας
ὑψοῦτο ὁ πύργος.

Ἐκεῖ, εἰς τὸ προαύλιον τὸ περιβαλ-
λόμενον ἀπὸ ὀδοντοτὰ τείχη καὶ ἀπὸ
πυργίσκους, γηραιὸς αὐλάρχης τὸν προῦ-
πήντησε, καὶ χωρὶς νὰ τῷ δώσῃ καιρὸν
ναπαρθμῆσθαι τοὺς τίτλους του καὶ τὰ
ξιώματά του, ἐτέθη ὑπὸ τὰς διαταγὰς
του καὶ τὸν εἰσήγαγεν εἰς τὸν πύργον,
προπορευόμενος δὲ τὸν ὠδήγησε μέχρι
στρωμένου διὰ κεντητῶν ταπήτων. Ἐδῶ,
ὁ κύριος Ὁρδερίκος ἔλαβε τὴν εὐχαριστή-
σιν νὰ ἐπανεύρῃ συσσωρευμένα εἰς τὸ κε-
νὸν τοῦ παραθύρου, τὰ πολυτίμητα κιβώτια,
τὰ ὁποῖα ἐφοβήθη ὅτι οὐδέποτε θὰ ἐπα-
νέβλεπε. Τὰ ἐκαμάρονε καὶ τὰ ἐμετροῦ-
σε μὲ χαρὰν. ὅταν ὁ αὐλάρχης τῷ ὑπέ-
δειξεν εὐγενῶς τράπεζαν, ἐπὶ τῆς ὁποίας
ὑπῆρχε πλοῦσιον πρόγευμα, παρατεθει-
μένον εἰς σκευὴ ἀργυρᾶ.

Τότε ὁ κύριος Ὁρδερίκος, μὴ καταδε-
χόμενος νὰ φανῇ ποτὲ καθυστερῶν εἰς
εὐγένειαν, ἀνέπτυξε τὴν ἐκλεκτοτέραν
ρηγορείαν του διὰ νὰ ζητήσῃ ἀκρόασιν
παρὰ τοῦ κυρίου Γάστωνος καὶ τῆς δε-
σποινίδος Ἑρμάνης, παρακαλέσας συγ-

χρόνως νὰ τῷ χορηγηθῇ ὁ ἀπαιτούμενος
καιρὸς, ὅπως ἐπιμεληθῇ τὰ τῆς περιβο-
λῆς του, διὰ νὰ παρουσιασθῇ εὐπρεπῶς
ἐνώπιον τῶν ὑψηλῶν τούτων προσώπων.
Ἐν τῷ μεταξύ, ἐπεφόρτιξε τὸν αὐλάρ-
χην νὰ παραδῶσῃ εἰς τοὺς εὐγενεῖς του
κυρίους τὰ βασιλικά δῶρα, ἢ φύλαξις
τῶν ὁποίων δὲν ἀνῆκε πλέον εἰς αὐτόν,
ἀπαξ ἐφθασαν εἰς τὸ Βέρναζον.

Ἦλθαν λοιπὸν ὑπηρεταὶ καὶ ἐσῆκω-
σαν τὰ κιβώτια. Ὁ αὐλάρχης ἔλαβε τὰς
κλειδὰς τῶν ἀπὸ τὸν κύριον Ὁρδερίκον,
ὁ ὁποῖος, ἀφ' οὗ ἤλλαξε φορέματα καὶ
ἐτίμησε τὸ πρόγευμα, ἀνέμενε πλέον τὴν
ὥραν τῆς παρουσίας αὐτοῦ.

Ἐπωφελήθη τοῦ χρόνου τούτου, διὰ
νὰ ἐπαναλάβῃ τὴν προσώνησιν, τὴν
ὁποίαν εἶχε συνθέσῃ καθ' ὁδόν, ἀπὸ τῆς
Βουλδίνης, διὰ τὴν τελευταίαν τῆς παρου-
σίας αὐτοῦ εἰς τὸν μέλλοντα μαθητὴν του.
Ἦτο πομπώδης τὸ ὕφος, διηνησιμένη ἁ-
φθόνως μὲ ρητὰ ἑλληνικὰ καὶ λατινικά.
Ὁ σοφὸς καθηγητὴς, δὲν ἀπεφάσισε νὰ
τὴν ἀποστηθίσῃ, εἰμὴ ἀφ' οὗ ἀνεγνώρισε
καὶ ἐπίσθη, παρὰ τὴν ἐγνωσμένην του
μετροφοροσύνην, ὅτι ἦτο καθαυτὸ ἀρι-
στούργημα.

Ὁ ρήτωρ διεκόνη ἐξαφνα ἀπὸ γαυ-
ρίσματα. Δυσηρεστημένος, ἤνοιξε τὸ
παράθυρον, διὰ νὰ ἰδῇ πόθεν προήρχετο
αὐτὸς ὁ θόρυβος.

Ἡ μικρὰ αὐλή, ἡ εὐρισκομένη κά-
τωθεν τοῦ ὀκταγώνου πυργίσκου, ὅπου
τὸ δωμάτιόν του, ἦτο ἡ αὐλὴ τοῦ ἱερα-
κοτροφείου. Πέραν, εἰς δῶμα στολισμέ-
νον μὲ θάμνους καὶ ἄνθη, δέκα-δῶδεκα
λαγωνικά ἐγαύγριζαν λυσσώδως.

— Νὰ δέσετε γρήγορα τὰ σκυλιὰ καὶ
νὰ τα πάρτε ἀπ' ἐδῶ! Διέταξε γυναι-
κεῖα φωνή, τῆς ὁποίας ὁ ἐπιβλητικὸς
τόνος ἔκαμεν ἐντύπωσιν εἰς τὸν κύριον
Ὁρδερίκον.

Εἶδε τότε τὸ πρᾶγμα, τὸ ὅποιον ἐπρο-
ξέννησε τὴν ἀναστάτῳσιν τῶν λαγωνικῶν.
Ἐπὶ τοῦ ἀχύρου, τοῦ ἐρριμμένου παρὰ
τὴν βάσιν τοῦ πυργίσκου, κατέκειντο δύο
μικροὶ ἄμφοροι ὄγκοι, μαῦροι καὶ τριχω-
τοί, ἐκ τῶν ὁποίων ἀνεδίδοντο θρηνοὶ
βραχνοί. Ἦσαν αἱ δύο μικραὶ ἄρτοι, τὰς
ὁποίας εἶδε τὸν Ἰωδῆνον νὰ φέρῃ εἰς τὸ
Μοναστήριον.

Ταῦτοχρόνως, ὁ κύριος Ὁρδερίκος
διέκρινε τὴν ἄκραν δύο γυναικείων φο-
ρεμάτων, τὰ ὁποῖα ἐξηφανίσθησαν διὰ
τῆς ἀνοικτῆς θύρας τοῦ ἰσογείου, ὑπὸ τὸ
παράθυρον τοῦ δωματίου του. Ἀνῆκον
ἀναμφιβόλως εἰς τὴν Ἀδελφίδα ἐκείνην,
διὰ τὴν ὁποίαν ὁ δῆθεν ἀρχηγὸς προῦρι-
ζε τὴν μίαν ἀπὸ τὰς μικράς ἄρτους, καὶ
εἰς τὴν ἀδελφήν του, ἡ ὁποία ἐπρόκειτο
νὰ δαμάσῃ τὴν ἄλλην. Καὶ αἱ δύο ἐπε-
σκέποντο τὰ νέα ἀποκτήματα τοῦ θη-
ριοτροφείου των. Ἀλλὰ ποῖαν θέσιν ἄρα
γε κατεῖχον αἱ δύο αὐταὶ νεάνιδες εἰς
τὴν ἱεραρχίαν τοῦ πύργου; . . .

Ὁ κύριος Ὁρδερίκος ἐνόμισεν ὅτι τὸ
εὔρεν ἀσφαλῶς: ἦσαν ἀκόλουθοι τῆς δε-
σποινίδος Ἑρμάνης. Ἐπίσης καὶ ὁ ἄν-
θρωπος ἐκεῖνος μὲ τὸν θώρακα, θὰ ἦτο
κάποιος ἱπποκόμος τοῦ πυργοδεσπότου,
καὶ τοποτηρητὴς του κατὰ τὴν ἀπουσίαν
αὐτοῦ· διὰ τοῦτο εἶχεν ἀναλάβῃ καὶ τὴν
ὑπεράσπισιν τῶν ὑψηλῶν τῆς Ἑρλῆς.
Ὅσον διὰ τὸν ἀρχηγὸν τοῦ Ἰωδῆνου, θὰ
ἦτο βεβαίως κάποιος ἀκόλουθος, ὑπηρε-
τῶν εἰς τὸν πύργον.

Ἡ περὶ τούτου πεποιθήσις τοῦ κυ-
ρίου Ὁρδερίκου ἦτο τόσο μεγάλη, ὥστε
ὅταν ὁ αὐλάρχης ἐπαρουσιάσθη ἐκ νέου
διὰ νὰ τὸν ὠδηγήσῃ εἰς τὴν αἰθουσαν
τῆς ὑποδοχῆς, ὁ καθηγητὴς ἐκκύταξε
καλὰ τοὺς δύο νεαροὺς ἀκολουθοὺς, οἱ
ὁποῖοι προηγούντο ὡς τιμητικὴ συνοδεία.
Ἦσαν εὐμορφοὶ καὶ κομποί, μὲ τὰς με-
ταξωτὰς στολὰς των, τὰς κυανὰς καὶ
κιτρίνας· ἀλλ' ἦσαν καὶ οἱ δύο νεώτεροι,
χαμηλότεροι ἀπὸ τὸν «ξυπόλητον» ἀρ-
χηγόν. Οὔτε ὁ ἕνας οὔτε ὁ ἄλλος δὲν
εἶχαν τὴν ξανθὴν καὶ βοστρυχωδὴ ἐκείνην
κόμην, ἡ ὁποία ἀπειτέλει τὸ κυριώτερον
γνώρισμα τοῦ πρωΐμου ἐκείνου ἀρκουδο-
κυνηγού.

Ὁ κύριος Ὁρδερίκος ἐφθασε μετ' ὁ-
λίγον εἰς τὴν αἰθουσαν τῆς ἀκρόασεως
καὶ ἐκεῖ ἀπέδωξε καθὲς κακὴν ἀνάμνησιν
τοῦ ταξειδίου του, διὰ νὰ παρουσιασθῇ ἐ-
νώπιον τῶν κυρίων μὲ τὸν ὀρεϊλόμενον
εἰς αὐτοὺς σεβασμὸν, καὶ μὲ τὴν ἀξιοπρέ-
πειαν τὴν ἀρμόζουσαν εἰς τὸν χαρακτήρα
του.

Κατ' ἀρχάς, ὅπως συμβαίνει ὅταν εἰ-
σέρχεται κανεὶς εἰς ὁμηγυρίαν ἐπίσημον,
ἀμυδρῶς μόνον διέκρινε τὰ πρόσωπα τὰ
συνθηροισμένα κατὰ τὴν ἐθιμοτυπίαν τῆς
ὑποδοχῆς, καὶ χωρὶς νὰ αναγνωρίσῃ κα-
νένα, διηυθύνθη πρὸς τὸ κέντρον, διακό-
πτων ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν τὴν πορείαν
του, διὰ νὰ κάμῃ τὰς νενομισμένας ὑπο-
κλίσεις.

Ἡ καθέδρα τοῦ ὑποκόμηντος, ἐν τῷ μέ-
σῳ ἐξέδρας καὶ κάτωθεν πολυτελοῦς οὐ-
ρανίας, ἔμενε κενή. Ὁ Γάστων, φέρων
ἐπίσημον στολὴν ἀπὸ σατὲν ἄσπρον ὁλο-
κίτρινον μὲ μαργαρίτας, ἐκάθητο δεξιᾷ
τῆς καθέδρας, ἀριστερᾷ δὲ αὐτῆς ἡ Ἑρ-
μάνη, μὲ φόρεμα γλαυκὸν καὶ πορτοκαλ-
λόχρουν: Στηριζόμενος εἰς τὸ ἐρείσινωτον
τοῦ ἐδωλίου τοῦ Γάστωνος, ὁ Ἰωδῆνος
ἐστέκετο ὄρθιος, φέρων κομψὴν στολὴν
ἀπὸ βελούδου ἰόχρου βαθύ, καὶ εἰς τὴν
κεφαλὴν πέτασον ὁμοίochρωμον μὲ πτερὸν
ἀετοῦ. Ὅπισθεν τοῦ ἦσαν παρατεταγμένοι
διάφοροι ἀξιοματικοὶ τοῦ ἀρχοντικοῦ οἴ-
κου, τὸ σύμπλεγμα τῶν ὁποίων ἀντετίθετο
συμμετρικῶς πρὸς ἄλλο σύμπλεγμα ἐκ
κυριῶν καὶ νεανίδων, αἱ ὁποῖαι περιστοι-
χίζαν τὴν Ἑρμάνην.

(Ἐπεται συνέχεια)

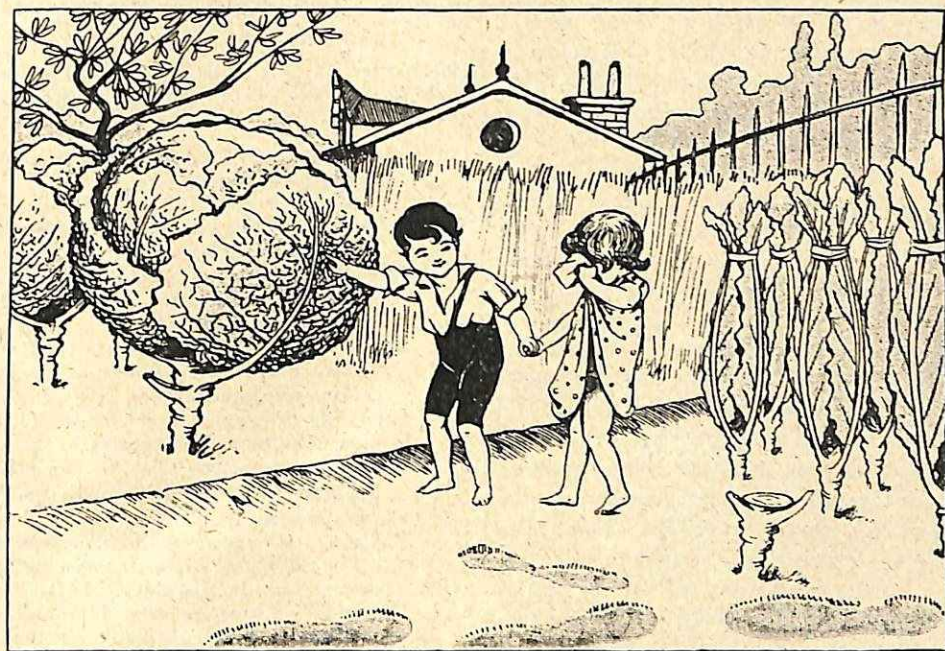
ΦΟΚΙΟΝ ΘΑΛΕΡΟΣ

(Κατὰ τὸ Γαλλικὸν τοῦ S Blandy)

Ο ΛΑΧΑΝΑΚΗΣ ΚΑΙ Η ΜΑΡΟΥΛΙΩ

[ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ ΔΙΑ ΠΟΛΥ ΜΙΚΡΑ ΠΑΙΔΙΑ]

Η'.

Ἡ Μαρουλιώ, κλαίγωντας, ἀποκρίθηκε:

— Χι, χι, χι, δὲν ἔχω πειὰ σπίτι. . . χι, χι, χι, μοῦ ἔκοψαν τὸ
μαρουλί μου. . .

Τότε ὁ Λαχανάκης κατέβηκε ἀπὸ τὸ λάχανό του, ἐπῆγε κοντά της,
τὴν ἔπιασεν ἀπὸ τὸ χέρι καὶ της εἶπε:

— Μὴν κλαῖς, ψυχίτσα μου· ἔλα νὰ καθήσῃς μαζί μου· τὰ λάχανά
μου εἶνε τί μεγάλο!

Τότε ἡ Μαρουλιώ ἔπαυσεν ἀμέσως τὰ κλάμματα καὶ μὲ τὴν ἄκρη τοῦ
φορέματός της ἐσκούπισε τὰ ματάκια της, — γιὰτὶ δὲν εἶχε μανδύλη.

Ὁ Λαχανάκης τὴν ἐπῆρε, ἀνέβηκε ἐπὶ τὸ λάχανό του, ἀνέβασε καὶ
τὴ Μαρουλιώ, καὶ ἔπειτα ἀποκοιμήθηκαν καὶ οἱ δύο.

Η ΚΥΡΑ ΜΑΡΘΑ

ΤΟ ΠΥΡΕΙΟΝ

[Συνέχεια ἴδε σελ. 344.]

Ἐξανάβαλε τὸν σκύλον ἐπάνω εἰς τὸ
χρηματοφυλάκιον, ἔκλεισε τὴν θύραν, καὶ
ἐφώνησε ἀπὸ τὴν τρύπαν τοῦ δένδρου:

— Τώρα τράβα με, γρηγὰ μάγισσα!

— Πῆρες τὸ τσακμάκι; ἠρώτησεν
αὐτή.

Ἐγύρισε ὀπίσω διὰ νὰ το εὔρῃ. Ἐ-
πειτα, ἀφ' οὗ τὸν ἐτράβηξε ἐπάνω ἡ μά-
γισσα, εὐρέθη πάλιν εἰς τὸν μεγάλον
δρόμον ἔχων τὰ θυλάκιά του, τὸν σάκ-
κον του, τὰ ὑποδήματά του, καὶ τὸ κα-
σκέτον του γεμάτα χρυσὰ νομίσματα.

— Τί θὰ τὸ κάμῃς αὐτὸ τὸ τσακμάκι;
ἠρώτησεν ὁ στρατιώτης.

— Αὐτὸ δὲν εἶνε δική σου δουλειά.
Σὺ ἔχεις τὰ χρήματά σου· δός μου τὸ
τσακμάκι.

— Ἀφῆσε τίς κουταμάρες! πές μου
ἴστῃ στιγμὴ τί θὰ τὸ κάμῃς, εἰδεμὴ ξε-
σπαθῶν καὶ σου κόβω τὸ κεφάλι.

— Ὅχι! ἀπήντησεν ἡ μάγισσα.

Ὁ στρατιώτης ἔκοψε τὴν κεφαλὴν
της· ἡ μάγισσα ἐξηπλώθη κατὰ γῆς·
ἐκεῖνος ἔβαλε τὰ χρήματά του μέσα εἰς
τὴν ποδιάν, τὰ ἐφορτώθη εἰς τὸν ὄμῶν
του, ἔβαλε τὸ πυρεῖον (τσακμάκι) εἰς τὸ
θυλάκιόν του καὶ ἐπῆγεν εἰς τὴν πόλιν.

Ἦτο πολὺ ὠραία ἐκεῖνη ἡ πόλις. Ἐμ-
βῆκεν εἰς τὸ καλλίτερον ξενοδοχεῖον, ἐ-
ζήτησε τὸ καλλίτερον δωμάτιον καὶ τὰ
φαγητὰ τῆς ὁρέξεώς του· ἦτο τόσο πλού-
σιος!

Εἰς τὸν ὑπηρετὴν, ὁ ὁποῖος ἐπρόκειτο
νὰ ὑαλίσῃ τὰ ὑποδήματά του ἐράνη πα-
ράξενον πῶς ἕνας τέτοιος πλούσιος αὐ-
θέντης νὰ ἔχῃ τόσο γέλοῖα ὑποδήματα.
Ὁ στρατιώτης δὲν εἶχεν εὐρὴ ἀκόμη
καιρὸν νὰ τα ἀλλάξῃ· μόλις τὴν ἀκό-
λουθον ἡμέραν ἠγόρασεν ὠραία ὑποδή-
ματα καὶ φορέματα ὁλοκαίνουργια. Ὁ
στρατιώτης λοιπὸν ἔγινε ἐπίσημος κύ-
ριος. Τοῦ ὠμίλου δι' ἔλα τὰ ὠραῖα
πράγματα τὰ ὁποῖα εἶχεν ἡ πόλις, τοῦ

ὠμίλουν διὰ τὴν βασιλέα καὶ διὰ τὴν πολὺ εὐμορφὴ βασιλοπούλα, τὴν κόρην του! — Πῶς εἰμπορεῖ κανεὶς νὰ τὴν ἰδῇ; ἤρώτησεν ὁ στρατιώτης.

— Εἶνε πολὺ δύσκολον! τοῦ ἀπεκρίθησαν. Κατοικεῖ μέσα εἰς ἓνα μεγάλο χάλκινο παλάτι, τὸ ὅποιον εἶνε περιτριγυρισμένον με τοίχους καὶ πύργους. Κανεὶς, ἐκτὸς ἀπὸ τὸν βασιλέα, δὲν εἰμπορεῖ νὰ ἐμβῇ εἰς τὸ δωμάτιόν της· διότι τῆς ἐπροφῆτευσαν ὅτι θὰ πάρῃ ἄνδρα ἓνα ἀπλοῦν στρατιώτην καὶ ὁ βασιλεὺς εἶνε ἔξω φρενῶν ἀπὸ τὸν θυμὸν του.

— Ἐν τούτοις ἤθελα νὰ τὴν ἰδῶ, ἐσκέφθη ὁ στρατιώτης· ἀλλὰ πῶς νὰ το κατορθώσω;

Εἰς αὐτὸ δὲ τὸ μεταξύ ὅλο διεσκέδαζεν· ἐπήγαινε εἰς τὸ θέατρον· περιεφερετο μετ' ἀμύχαν εἰς τοὺς περιπάτους, καὶ ἔκαμνε πολλὰς ἐλεημοσύνας, τὸ ὅποιον εἶνε πολὺ ὠραῖον πρᾶγμα. Εἰξέυρεν ἀπὸ τὸν ἑαυτὸν τοῦ τί σκληρὸν πρᾶγμα εἶνε νὰ μὴν ἔχῃ κανεὶς πεντάρα. Τώρα ἦτο πλούσιος, εἶχεν ὠραῖα φορέματα, καὶ ὅχι μόνον αὐτά, ἀλλὰ καὶ φίλους οἱ ὅποιοι ἐπανελάμβανον ὅλοι μαζῇ: «Ἐἴσαι ἀξιαγάπητος νέος, ὅπως πρέπει παληκάρη.» Αὐτὰ ἐκολάκευαν τὰ ὦτα τοῦ στρατιώτου. Ἀλλ' ἐπειδὴ καθ' ἡμέραν ἐξώδευε χρήματα χωρὶς ποτὲ νὰ λαμβάνῃ, μίαν ἡμέραν δὲν τοῦ ἔμεινεν ἄλλο τίποτε παρὰ δύο πεντάρες. Ἦναγκάσθη ν' ἀφήσῃ τὸ ὠραῖον δωμάτιον ὅπου ἔκατοικοῦσε, καὶ νὰ πάγῃ νὰ χωθῇ εἰς μίαν τρύπαν κάτω ἀπὸ τὴν στέγην. Ἐκεῖ ἦτον ἡναγκασμένος νὰ ὑαλιζῇ μόνος του τὰ ὑποδήματά του, νὰ τὰ ἐμβαλῶν με μίαν χονδρὴν σακκοράφαν, καὶ κανεὶς ἀπὸ τοὺς φίλους του δὲν ἤρχετο νὰ τον ἰδῇ· ποὺ νάνεβαίνον τόσες σκάλες!

Ἐνα βράδυ πολὺ σκοτεινόν, δὲν εἶχε λεπτὰ ν' ἀγοράσῃ οὐδὲ ἓν κηρίον· τότε ἐνθυμήθη ἔξαφνα ὅτι ἐν κομμάτι κηρίου ἦτο μέσα εἰς τὸ τσακμάκι τὸ ὅποιον εὗρε μέσα εἰς τὸ βαθουλὸν δένδρον. Ἦρπασε λοιπὸν τὸ πυρεῖον καὶ τὸ ἄκρον τοῦ κηρίου· ἀλλὰ μόλις ἐτινάχθησαν οἱ σπινθῆρες ἀπὸ τὴν τσακμακοπέτραν, ἡ θύρα ἡνοίχθη ἔξαφνα, καὶ ὁ σκύλος ὁ ὁποῖος εἶχε τὰ μάτια του μεγάλα ὥσαν φλιτζάνια τσαῖοῦ εὐρέθη ὀρθὸς ἐμπρὸς του καὶ τοῦ εἶπε, «Ἀφέντη, τί προστάξεις;

— Τί εἶν' αὐτό; ἀνέκραξεν ὁ στρατιώτης. Παράξενον τσακμάκι! Μ' αὐτὸν τὸν τρόπον λοιπὸν εἰμπορῶ νὰ ἔχω ὅ,τι θέλω; γρήγορα! φέρε μου χρήματα.

Χούπ! τὸ ζῶον ἔφυγε. Χούπ! νὰ το ἤλθεν ὀπίσω, καὶ ἐκράτει εἰς τὸ στόμα του ἓνα μεγάλο σάκκον γεμάτον πεντάρες.

(Ἔπεται συνέχεια)

(Andersen) ΑΙΜΥΛΙΟΣ ΕΙΜΑΡΜΕΝΟΣ

Η ΚΛΗΡΩΣΙΣ ΤΩΝ ΔΩΡΩΝ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ ΔΙΑ ΤΟ 1901

Εἰς τὴν Κληρωτίδα ἐτέθησαν τὰ δνόματα ἐκείνων μόνον οἱ ὅποιοι εἶχον ἀναγνωσθῇ τὴν συνδρομὴν τῶν, ἢ ἐγγραφῇ νέοι συνδρομηταὶ διὰ τὸ 1901 μέχρι τῆς 5ης παρελθόντος Ἰανουαρίου. Ἐκληρωθήσαν δὲ κατὰ σειρὰν οἱ ἐπόμενοι ἑκατόν:

1. Ἀλεξ. Συμμεωνίδης, Κύπρος· ἐκέρδισεν ἓν ἀργυροῦν ὠρολόγιον τῆς τσέπης.
2. Σταμάτιος Ν. Καραμπέτης, Ἀργεῖ· ἐκέρδισεν τὴν πεντάκοντον ἱστορίαν τοῦ Ἑλλ. Ἔθνους ὑπὸ Κ. Παπαρηγοπούλου.
3. Εὐαγγελία Π. Χριστοφιλάκη, Ἀθήναι· ἐκέρδισεν 4 τόμους τῶν εἰκονογρ. μυθιστορημάτων Ἰουλίου Βέρν.
4. Κωνσταντῖνος Σύντας, Πάρος· ἐκέρδισεν ἓν Ἑλληνογαλλικὸν καὶ Γαλ. οὐλλητικὸν Λεξικὸν Βυζαντίου.
5. Λεωνίδας Β. Πετρίδης, Ἀθήναι· ἐκέρδισεν μίαν συσκευὴν γραφείου.
6. Μαρία Χ. Θωμάδου, Τυφλίς· ἐκέρδισεν 3 τόμους τῶν εἰκονογρ. μυθιστορημάτων Ἰουλίου Βέρν.
7. Ὀλγα Σ. Οἰκονόμου, Μάντισσος· ἐκέρδισεν 3 τόμους τῶν εἰκονογρ. μυθιστορημάτων Ἰουλίου Βέρν.
8. Πηνελόπη Βλασσόπουλου, Ἀρεόπολις· ἐκέρδισεν ἓν ἐξυπνητήριον ὠρολόγιον τῆς τραπέζης.
9. Νικόλαος Μ. Δημητριάδης, Γιούργεον· ἐκέρδισεν ἓν Ἑλληνικὸν Λεξικὸν ὑπὸ Γιάνναρη.
10. Ἀδριανὴ Π. Μυκονιάτου, Πειραιεύς· ἐκέρδισεν μίαν καλλιτεχνικὴν εἰκόνα τοῦ τοῖχου.

Οἱ ἐπόμενοι δέκα (ὑπ' ἀριθ. 11-20) ἐκέρδισαν ἀνὰ μίαν ἐτήσιαν συνδρομὴν τῆς Διαπλάσεως τοῦ προσεχούς ἔτους 1902.

11. Πέτρος Β. Σκοπελίτης, Κάιρον.
12. Ἀναστ. Θ. Δημητριάδης, Μετρίδα.
13. Ἀνδρονίκος Ε. Βρεττοῦ, Ἀθήναι.
14. Ἐλένη Σ. Χρυσόπουλος, Ἀθήναι.
15. Γεώργιος Μέρσης, Νέα Τόρρη.
16. Δημοσθένης Μ. Κορέσης, Ἀθήναι.
17. Κούλα Α. Μπεράτη, Πόρος.
18. Μοσχούλα Ν. Ταμπάκη, Τέλεδος.
19. Φωκίων Ο. Κονιελίτης, Βουκουρέστιον.
20. Εὐρυδίκη Ι. Ἰωαννίδου, Μασσαλία.

Οἱ ἐπόμενοι δέκα (ὑπ' ἀριθ. 21-30) ἐκέρδισαν ἀνὰ δύο τόμους τῆς Β' περιόδου τῆς «Διαπλάσεως», ἥτοι ἓνα τοῦ 1894 καὶ ἓνα τοῦ 1895.

21. Στέλλα Σ. Μιτάκη, Ἀργυροπόλιν.
22. Κωνσταντ. Ι. Καμπούρογλου, Ἀθήναι.
23. Θεόδωρος Π. Τριχογυλίδης, Κάρυστος.
24. Μαρία Κ. Πολέμη, Ἀνδρος.
25. Ἐλένη Α. Μεταξά, Ἀθήναι.
26. Κλέαρχος Γ. Μαζαράκης, Κων/πολις.
27. Μαρία Θεοφιλοπούλου, Βῶλος.
28. Ματθαῖος Ι. Πατελίδης, Σμύρνη.
29. Ἀδαμαντία Γερ. Βεντούρα, Ἀθήναι.
30. Βιργινία Καραμέρου, Πάτρα.

Οἱ ἐπόμενοι δέκα (ὑπ' ἀριθ. 31-40) ἐκέρδισαν ἀνὰ πέντε τόμους τῆς Α' περιόδου τῆς «Διαπλάσεως», ἥτοι τοὺς τόμους 5ον, 7ον, 8ον, 20ον, 21ον.

31. Νικόλαος Γ. Σωτηρίου, Σμύρνη.
32. Χαρίκλεια Α. Κονδελῆ, Σπάρτη.
33. Ἐλένη Γερα. Φωκῆ, Ἀργυροπόλιν.
34. Ἐλένη Σ. Δεσφύλλου, Ἀθήναι.
35. Φίλιππος Ἡλία Φίλιππου, Βῶλος.
36. Πιπίνα Θ. Ἀθανασίου, Χαλκίς.

37. Δημήτρα Φ. Καϊάσα, Ἀθήναι.
38. Γεώργιος Χαρ. Τόλιας, Πρεβεζά.
39. Ἐρμιόνη Τ. Τολιπούλου, Λαμία.
40. Νικόλαος Α. Βιδάλης, Σύρος.

Οἱ ἐπόμενοι δέκα (ὑπ' ἀριθ. 41-50) ἐκέρδισαν ἀνὰ ἓν ἀντίτυπον τοῦ «Θύματος τοῦ Φθόνου».

41. Σαμουὴλ Μ. Λένης, Βῶλος.
42. Γεώργιος Ι. Βιτιάδης, Ἀλεξάνδρεια.
43. Μιχαὴλ Σπυρ. Δουρούτης, Ἀθήναι.
44. Ἀδαμαντία Ν. Φακί, Πάτρα.
45. Μίλτας Α. Διονυσιάδης, Πέτρος Βον.λ.
46. Δώρα Ι. Κοκκίνη, Ἀθήναι. [Γαρίας.
47. Γεώργιος Μπουραντίου, Πειραιεύς.
48. Παῦλος Χ. Χρηστίδης, Κων/πολις.
49. Σοφία Α. Χασιδίου, Ἀθήναι.
50. Ἰωάννης Ν. Νικολαΐδης, Σάμος.

Οἱ ἐπόμενοι δέκα (ὑπ' ἀριθ. 51-60) ἐκέρδισαν ἀνὰ ἓν ἀντίτυπον τοῦ «Πυρετοπώλου».

51. Φιλοποίμη Α. Φιλίππου, Λίγιο.
52. Μανώλης Σ. Βιδάκης, Σμύρνη.
53. Ἰωάννης Α. Τριγαντίδης, Τραπεζοῦς.
54. Δημήτριος Π. Βαμβούρης, Μιτυλήνη.
55. Παρ. Χ. Χρηστοπούλου, Ἀνδριτσάνα.
56. Ἰωάννης Γ. Ἰωάννης, Κέρτε Ρωσσίας.
57. Ἀγγελικὴ Δ. Καρακοπούλου, Ναύπλιον.
58. Ἰωάννα Χρ. Ρηγοπούλου, Πάτρα.
59. Ἡλίας Κ. Μιχαλοπούλου, Πειραιεύς.
60. Λουίζα Κολλά, Ἀθήναι.

Οἱ ἐπόμενοι δέκα (ὑπ' ἀριθ. 61-70) ἐκέρδισαν ἀνὰ ἓν ἀντίτυπον τοῦ «Πράκτους τοῦ Νικίου».

61. Κων. Μ. Σακελλαρόπουλος, Κέρκυρα.
62. Γεώργιος Χρηστάκης, Μοναστήριον.
63. Δημήτριος Ν. Νικολαΐδης, Βῶλος.
64. Ἰωάννης Σ. Πανλίδης, Ρόδος.
65. Οὐρανία Στ. Ἀναστασιάδης, Σμύρνη.
66. Δεσποινίδες Δημ. Σαμωτάκης, Ἀθήναι.
67. Μουράτιος Παπαδόπουλος, Κων/πολις.
68. Ἐλευθέριος Ρ. Ραφαήλ, Ὀδησσός.
69. Κων. Θ. Κουτσουμπόπουλος, Καλῆμα.
70. Ἰωάννης Χ. Καθαδίας, Ἀμύδος.

Οἱ ἐπόμενοι δέκα (ὑπ' ἀριθ. 71-80) ἐκέρδισαν ἀνὰ ἓν ἀντίτυπον τῆς «Νίνας».

71. Ἀπόστολ. Α. Ἀποστολίδης, Ἀλεξάνδρεια.
72. Παναγ. Ν. Προεστόπουλος, Χαλκίς.
73. Νικόλ. Κ. Χρηστοπούλου, Θεσσαλονίκη.
74. Οὐρανία Γ. Μακρή, Βάρνα.
75. Διονυσία Γ. Μπαχάτοπούλου, Ζάκυνθος.
76. Μαρία Β. Μωραΐτου, Ἀργυροπόλιν.
77. Βενετία Α. Πατσαλῆ, Μακροχώριον.
78. Γεράσιμος Κόγχος, Πάτρα.
79. Βασίλειος Μπούσιος, Ἀθήναι.
80. Κική Α. Πιτυροπούλου, Λάρισα.

Οἱ ἐπόμενοι δέκα (ὑπ' ἀριθ. 81-90) ἐκέρδισαν ἀνὰ ἓνα τόμον τῆς Α' περιόδου τῆς «Διαπλάσεως» ἓκ τῶν τιμωμένων 1 φρ. (τόμος 5ο.).

81. Μαρία Κ. Κυριακίτη, Χίος.
82. Ἰωακείμ Ι. Τζιμέρογλου, Νίγηρ.
83. Ρομπήν Καρ. Μέρλιν, Ἀθήναι.
84. Κωνστ. Δονάτος, Κων/πολις.
85. Χρυσή Α. Ἀναστασιάδου, Μακροχώριον.
86. Δίκατ. Σ. Παραμυθιώτου, Κέρκυρα.
87. Ἐλένη Π. Σακελλαρίδου, Ταϊνάνιον.
88. Ἀθανάσιος Μούγιος, Σύρος.
89. Ἰωάννης Ι. Συρμελῆς, Κερασός.
90. Ἀνδρέας Δ. Κουντουριώτης, Ρώμη.

Οἱ ἐπόμενοι δέκα (ὑπ' ἀριθ. 91-100) ἐκέρδισαν ἀνὰ ἓν ἀντίτυπον τῆς «Μούσης τῶν Παίδων».

91. Ἀρριέττα καὶ Φιορέττα Α. Μαρτελίου, Χαρίλ. Α. Ναΐδης, Χανιά. [Ἀθήναι.
- 92.

93. Ἀντ. Μ. Βερκοχάκης, Ἀθήναι.
94. Ἀγγελικὴ Κούμια, Κέρτε Ρωσσίας.
95. Ἰωάν. Π. Παταζόπουλος, Σύρος.
96. Βασιλικὴ Γ. Λονχάκη, Πειραιεύς.
97. Παρασκευὴ Γ. Τσουβαλιτζί, Κρήσκια.
98. Μιχ. Α. Μερκάτης, Ζάκυνθος. [Ρωσσίας.
99. Reverend Albert Bonus, Exeter. Ἀγγλίας.
100. Ἐλένη Παρ. Λαγκλῆ, Ἀθήναι. [Ῥλίας.

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ. — Πρὸς ἅπαντας τοὺς ἀνωτέρω κερδίσαντας, ἀποστέλλεται σήμερον (3 Νοεμβρίου) μετὰ τοῦ παρόντος φυλακίου, ταχυδρομικῶς, τὸ ὑπὸ τῆς Τύχης ἀπονεμηθὲν ἐκάστῳ δώρον. Πρὸς τοὺς δέκα τοὺς κερδίσαντας ἀνὰ μίαν συνδρομὴν «Διαπλάσεως» τοῦ προσεχούς ἔτους 1902, στέλλεται ἡ σχετικὴ ἀπόδειξις πληρωμῆς ἐξωφλημένη.

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ὁ Κουφιοκεφαλῆς λέγει εἰς τὸν πατέρα του:

— Ὅταν ἦμουν 5 ἐτῶν, σὺ ἤσουν 30· τώρα πού ἐγὼ εἶμαι 10 ἐτῶν, διατ' σὺ δὲν εἶσαι 60;

Ἐστὶν ἀπὸ τὸ Κρητικὸν Κάστανον.

ΔΙΔΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ «ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ»

ΠΟΛΥ ἐπικαίρως μ' ἐρωτᾷ σήμερον ἡ Αἴρα τῆς Κερκύρας, ἃν ἐπιτρέπεται εἰς τὴν σύνθεσιν τῶν Πνευματικῶν «Παιδῶν, Νηρηίδων κτλ. οἷα· δῆποτε, ἢ πρέπει νὰ εἶνε ἀπὸ τὰ μᾶλλον γνωστά.» Νομίζω ὅτι εἰς τὴν ῥῆσιν τῶν μυθολογικῶν, γεωγραφικῶν καὶ ἱστορικῶν ἀκόμη ὀνομάτων, πρέπει κανεὶς νὰ πορεύῃ τὰ σπάνια καὶ ἄγνωστα, νὰ προτιμᾷ δὲ μᾶλλον τὰ γνωστά καὶ εὐχρηστά. Βεβαίως, ἐν ἀνάγκῃ εἰμπορεῖ νὰ μεταχειρισθῇ καὶ ἐν σπάνιον ὄνομα, αὐτὸ ὅμως δὲν πρέπει νὰ πορεύῃ τὴν βάσιν τῆς Πνευματικῆς «Δοκίμου», ὅλλ' ἀπλοῦν αὐτῆς συμπληρώσῃ. Παραδείγματα χάριν: ἡ τετάρτη λέξις ἐνδὲς Κυβόλεον, ἢ εὐρισκομένη εὐκόλως ἀμάλουσι κανεὶς τὰς ἄλλας τρεῖς, εἰμπορεῖ νὰ εἶνε ΑΣΗΡ, ἀλλὰ δὲν εἶνε καλὸν νὰ πάρῃ κανεὶς αὐτὸ τὸ σπάνιον ὄνομα καὶ νὰ το κάμῃ ἔξαφνα Ἀκροστιχίδα! Ὡς ἦτο ἐντελὲς ἄλτου;— καὶ ἐπόμενος περὶ τῆς Διὰ τὸ ἄλλο πού μου γράφετε, Αἴρα τῆς Κερκύρας, ἔχεις δίκαιον· ἀλλὰ καὶ ἐγὼ πῶς ἤθελες νὰ μαντεύσω, ὅτι εἶχες στείλῃ ἀπ' εὐθείας τετράδιον πού ἐφαίνοντο εἰς τὸ Εὐρετήριον ὅρει λόμενα;

«Εἰς τὴν συνοικίαν μας,— μὲ γράφει ὁ Ἀγγελος τῆς Ἀγάπης, ἢ μᾶλλον ἀκριβῶς τὸ φύλ- τῆς ὁδοῦ μας, ὅλα τὰ σπίνια λαμβάνουν τὸ φύλ- λον σου, καὶ ἔπρεπε νὰ εἶσαι νὰ βλέπῃς τί γί- νεται, ὅταν ἔρχεται ὁ γραμματοκομιστής. Τρέ- χουν ὅλοι καὶ εἰσι καὶ φωνάζουν: Τῇ Διάπλασι μου! τῇ Διάπλασι μου! Κ' ἐκεῖνος ὁ καζιμένος δὲν προσφθάνει οὐτε εἶνε τῆς μῆς καὶ ποῖα τῆς ἄλλης νὰ ἰδῇ. Εἶνε καὶ μὴ-δὺν μικροῦ- λες, πού τώρα μὲν μολύνονται νὰ διαβάζουν, καὶ βλέπουναι τὸ κακὸν πού γίνεται, θέλουν κ' ἐκεῖνα νὰ ἐγγραφῶν. Ἐπειδὴ δὲ ἐγὼ εἶμαι με- ἴσως γιὰ τὰς μικροὺς αὐτές, καταφεύγουν εἰς τὴν μικρὰν μου ἀδελφὴν, ἢ ὅποια ἐτοιμάζει ἐξ- σπαθώματα καὶ ἐσπαθώματα.— Νὰ τα ἰδοῦμε! Τί καλὰ!

Καὶ ὁ φίλος μου Πρίγκιψ τῆς Μαγνησίας ἐτοιμάζεται φέτος διὰ πολλὰ ἐσπαθώματα, διότι ἔκαμε κα' αὐτὰς ἓνα μεγάλο ταξίδι, τὸ ὅποιον τοῦ ἀνοίξε τὴν ὁρεῖν. Τὸν εὐχάριστ' θερμῶς διὰ τὰς ἐνεργείας του· ἀλλὰ τὴν πρότασιν του ἐκεί- νη δὲν ἐμπορῶ νὰ δημοσιεύω, διότι, κατὰ τὸν Κανονισμόν, αἱ προτάσεις περὶ Μ. Μυστικῶν εἶνε ὀνομαστικαὶ καὶ ὠριμέναι.

Νὰ καὶ ἡ Ἀσπρούλα, πού εἶχε τόσον καιρὸν

νὰ μου γράψῃ. Διαβάζει ὅμως τοὺς τόμους μου καὶ περὶ εὐχάριστα τὴν ὥραν της.

Τριανταφυλλέτιε Κάμπε [ΕΕ] διὰ τὴν γλα- φυρὰν καὶ ἐθουσιώδη ἐπιστολήν. Σοῦ εὐχαρισ- τῶ γιὰ τὴν μίαν ἡμέραν φοιτήτρια τοῦ Πανεπιστη- μίου, ὅτι ὅμως εἶς τὴν ἐπιστήμην πού ὀνειροπο- λεῖς, διότι μού φαίνεται ἀκατάλληλος διὰ κόρην Συνεμορφωθὴν μετ' ἐν παραγγελίαν σου, καὶ δὲν ἀμφισβῆλλω ὅτι ἡ φίλη μου Ναυσικὰ Καλθάρεως θὰ γίνῃ ἀπόστολος τῆς Διαπλάσεως εἰς τὴν ἰδια- τέραν τῆς πατρίδος.

Κρόταλε, σοῦ ἔστειλα τὸν τόμον πού ἐξήτη- σε. Τοῦ φίλου μας Ζ. ἐνέκριναν ἤδη ψευδώνυμον. Φιλῆσει μου τὴν μικρὰν Τερψιδαν, εἰς τὴν ὅποιαν ἀρέσει τόσον ὁ Ἀρχανῆς καὶ ἡ Μαρουλίω· καὶ εἰπέ της ὅτι ἡ Μαρουλίω τὴν εὐχαριστεῖ πολὺ πού θὰ τὴν ἔπερνε ἔξω σπίνι της, ὅφ' οὐδ' ὁ κακὸς ἐ- κείνος ἄνθρωπος; τῆς ἔκοψε τὸ δικό της, ἀλλὰ ἐπρόλαβε καὶ τὴν ἐπῆρε ἔξω δικό το· ὁ Λαχα- νῆς.

Σιωπηλὴ Νύξ [10Ε] ἀλλὰ καὶ ἐκατὸν ἤξειεν ἡ τόσον σύντομος, ἀλλὰ καὶ ὅσον τρυφερὰ ἐπι- στολή σου. Ὁ Θεὸς δοκιμάζει. ἀλλὰ δὲν ἐγκα- ταλείπει τοὺς ὑπομένοντας καὶ ἐλπίζοντας εἰς αὐ- τόν. Σὺ δὲ τὸ ξέρεις τόσον καλά. Φιλῆσε μου τὴν Δουκίλιν καὶ νὰ ἡμπορήσῃ γρήγορα νὰ μου γράψῃ καὶ αὐτὴ Τὰ Χαντεῖα εἶνε συνοικία τῶν Ἀθηνῶν παρὰ τὴν Πλατεῖαν τῆς Ὀμονοίας, ὄνο- μαζομένη οὕτω ἀπὸ κάποιον Χαύταν, εἰς τὸν ὅ- ποιον ἀνῆλθον ἄλλοτε τὰ οἰκόπεδα, ἐπὶ τῆς ὁποίας ἐκτίσθη.

Π. Ι. Γ. δεκτὸν τὸ ἰον ψευδώνυμον. Νομί- ζω ὅτι πρέπει νὰ φανῇ κάποιον ἄλλου πρώτα, καὶ ἔπειτα εἰς τὰς Πληροφορίας Δι' αὐτὸ δὲν δημοσιεύω τὴν σημερινήν.

Εγκρίνουσα τὰ ψευδώνυμά των, δέχο- μαι μετὰ χαρᾶς εἰς τὴν Ἀλληγογραφίαν μου καὶ εἰς τοὺς Διαγωνισμούς μου τοὺς νέους μου φίλους: Ὁραῖαν Χαλκίδα (Β. Μ. Ψ. αὐτὸ ἐξέεξα) Λαχανάκη (Ε. Χ.) καὶ Νεαροῦς Πατρινοῦς (χωρὶς ἀρχικά.)

Ἀσπασμοί. Πληροφορία: ἡ Μικρὰ Κα- τεργάρα πληροφορεῖ τὸν Παμπόνηρον Κατερ- γάρον, ὅτι τὸν γνωρίζει τώρα καλά, καὶ νὰ παύ- σῃ κρυπόμενος;— ἡ Αἴρα τῆς Κερκύρας ἀσπά- ζεται τὴν Ἀντιόχεια Βραδύαν. τῆς ὁποίας ἔλαβε τὴν ἐπιστολήν, ἀλλὰ δὲν ἤξευρε ποῦ νὰ τῆς ἀπαντήσῃ ἂρ' οὐδ' ἀνεχώρησεν ἀπὸ τῆς πα- τρίδος της· πληροφορεῖ δὲ τὴν Αἰγυπτίαν Ἀθη- νῶν, ὅτι δὲν τῆς ἐξήγησε τ' ὄνομα της (τὸ ὅ- ποιον γνωρίζεις) ἄλλ' ἀλληγογραφίαν.— οἱ Δι- κηγοροὶ τῆς Νεολαίας χαιρετοῦν τὸν Ἀγ- γελοῦ τῆς Ἀγάπης, τὸν ὅποιον γνωρίζουν καλῶ- λιστα, καὶ πρὸς ἀποδείξειν, ἃν βέλῃ, ὅτι τοῦ στείλουν μίαν κάρταν· πληροφοροῦν δὲ τὴν Σκό- ρην τῶν Ἀθηνῶν, ὅτι τὰ γράμματα τῶν ὀνο- μάτων των, ὅλα πλὴν ἑνός, ἐμπεριέχονται εἰς τὸ ψευδώνυμόν των.— τὸ Ἀργὸν Μετεξέδαι ἀ- σπάζεται τὸ Μετεξέδαι Μονοκτεταί καὶ τοῦ παρακαλεῖ νὰ τοῦ στείλῃ τὴν φωτογραφίαν του· ἐπίσης συγγαίρει τὸ Ἰον τοῦ Ἀργὸ διὰ τὰς λαμπρὰς ἐπὶ πτυχίῳ ἐξετάσεις του.— ἡ Σεμνὴ Κόρη παρακαλεῖ τὸν Σοφὸν Πιτταχὸν νὰ στεί- λῃ καὶ εὐκολωτέρας Ἀσκήσεις, διότι μόνον τὰς ἰδικὰς του δὲν εἰμπορεῖ νὰ λύῃ.— ὁ Ἀγγελος τῆς Ἀγάπης ἐρωτᾷ τὸν Ἀδελφόν μου πῶς του φαίνεται εἰς τὴν Σχολήν;— ὁ Πρίγκιψ τῆς Μαγνησίας χερετᾷ τὴν Ἀποστῆσαν Ἐλπίδα καὶ τὴν πληροφορεῖ ὅτι εἶνε περὶ τὸν νὰ μὴν τὸν δώρῃ, διότι εἶνε βέβαιος ὅτι δὲν τὸν γνω- ρίζει.— τὸ Κρητικὸν Κάστανον ἀσπάζεται τὸν Νουσταλγὸν Ἐλληνα καὶ ζητεῖ μετ' αὐτοῦ ἀλληγογραφίαν· ἐρωτᾷ δὲ τὴν Λιτωποῦλαν, ἃν κάμνῃ συλλογὴν ταχυδρομικῶν διλημάτων.— οἱ Διόσκουροι ἀσπάζονται πάντας τοὺς ἐν Χαλκίδι συνδρομητάς, καὶ ἰδίως τὸν Πειραματικὸν Καρ- χαρίαν.— ἡ Πενθοδία Καρδία ἀσπάζεται τὴν Ἀντιόχεια Βραδύαν, καὶ πολὺ τὴν ἐξε- πληξεν ἡ ἀπρόοπτος ἀναχώρησις της· ἡ αὐτὴ

πληροφορεῖ τὸν Ἐρυθρὸν Νέφος ὅτι ποτὲ δὲν ἔ- λαβε τετράδιόν του, καὶ εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ ἀπολεσθέντος, παρακαλεῖ νὰ τῆς στείλῃ ἓν ἄλ- λο.— τὸ Ἀργυρόκροσσον Νέφος συγγαίρει τὴν Διαψευθεῖσαν Ἐλπίδα καὶ τὸ Ζοφερόν Νέ- φος διὰ τὰ βραβεῖά των.— ὁ Ὑψιπέτης Ἀε- τὸς ζητεῖ τὰρχικὰ τῆς Σκόνης τῶν Ἀθηνῶν καὶ χαιρετᾷ τὴν Ἀροσερὰν Ἐσπέραν.— ἡ Ἀ- ποστῆσα Ἐλπίς χαιρετᾷ τὸν Ὁρίωνα καὶ τὴν Θεὰν τῆς Γεωργίας, ἐρωτᾷ δὲ τὴν Σπαρτιά- τιδα Λεωνίδα, τὴν ὅποιαν ἀσπάζεται, ἃν θὰ ἐξακολούθησεν τὸ Σχολεῖον.— ὁ Ὁρίων ἀσπά- ζεται τὸν Ἰατρὸν τῶν Συνδρομητῶν Βασιλέα τοῦ Κατέρρου καὶ Κιθαροδὸν Ἀπόλλωνα.— ἡ Ἀμυδρὰ Λαμψὴ χαιρετᾷ τὸν Καύκασον καὶ ζητεῖ τὰρχικὰ του, ἐρωτᾷ δὲ τὴν Μέλλουσαν Καλὴν γράμην διὰ τί δὲν τῆς γράφει.— ὁ Αἰγυγιὸς πληροφορεῖ τὸν Παρθενὸν Ἰατρὸν ὅτι θὰ τοῦ στείλῃ τετράδιον μετ' ὀνόματι του, ἃν τοῦ στείλῃ πρώτος αὐτὸς μετ' ὀνόματι τοῦ ψευδώνυμου.— ὁ Σκληρὸς Βράχος ἀσπάζεται τὸν Λεικὸν

προχθές, ὅτι εἰς τὴν ἄλλην σελίδα τῆς ἐπιστολῆς τῆς ἀδελφῆς σου μοῦ ἔγραψες καὶ σὺ, καὶ δι' αὐτὸ δὲν σου ἀπήντησα· τὰ χρήματα ἐλήφθησαν.) **Μικρὰν Κατεργάραν** (διὰ τὴν Πίσσαν μοῦ λέγεις; ἃ, εἶνε πολὺ καλὰ καὶ πολὺ καλῇ) **Τυφλόμυιαν** (ὅς συμμορφωθὼς μετὰ τὴν παραγγελίαν σου) **Χαριτωμένην Μουρίτσαν** (ὅχι, ἀνορθογραφίας δὲν ἦν εἰς τὴν καλὴν σου ἐπιστολήν· μ' ἐλύπησεν ὅμως ἡ ὁμολογία σου, ὅτι ἀπὸ ἀμέλειαν εἶχες νὰ μοῦ γράψῃς τόσον καιρὸν προσπαθῆς νὰ διορθωθῇς ἀπὸ αὐτὸ τὸ ἐλάττωμα καὶ νὰ μοῦ γράψῃς συχνά, ἀπ' οὗ σου ἀρέσῃ μάλιστα νὰ βλέπῃς τὸ ψευδώνυμόν σου εἰς τὴν Ἀλληλογραφίαν.) **Ἀγρὸ Μενεξεδάκι** (καὶ σὺ ἄργησες πολὺ νὰ μοῦ γράψῃς, ἀλλὰ εἶχατε τὰ πανηγύρια, ἃ δὲν πειρίζε· ὅσοι ἐκ μέρους μου ἕνα γλυκὸ φιλάκι εἰς τὸν ἀδελφόν σου, διὰ νὰ τοῦ ἔχῃ συντροφιά εἰς τὸ σχολεῖόν του, καθὼς εἶπε·) **Δέσποιναν Δ.** **Ἰοκουν Σειμήν Κόρη** (εἶθε λοιπὸν τοῦ χρόνου νὰ πραγματοποιηθοῦν τὰ σχέδιά σου) **Κρητικὸν Κάστανον** (ἔχω ὑπ' ὄψιν μου τὰς δύο τελευταίας ἐπιστολάς σου· τώρα λοιπὸν ποῦ ἐπροκλήρυνε ὁ Διαγωνισμός, χρησιμοποίησε τὰς ὥρας καὶ πρωτοτύπου· Ἀσκήσεις ποῦ συνέθεσες) **Φαληρικὴν Αἶθραν** (πολὺ μ' εὐχαρίστησε τὸ γραμματάκι σου· ἔτσι, νὰ μοῦ γράψῃς κάπου· κάπου) **Δόρδον Βύρωναν** (πριτὰς μισθῶν μουσικῶν μόνον ὑπὸ ψευδώνυμον πρὸς ψευδώνυμον δημοσιεύονται) **Μαρίδαν τοῦ Εὐρίπου** (αἱ προτάσεις σου εἰς τὸ προσεχές· τὴν εὐχὴν μου τὴν ἔχεις, καὶ ἂν ἀρκῇ αὕτη...) **Αἰ-Λάϊφ τῶν Πατησίων** ([Ε] διὰ τὴν ὥραν ἐπιστολὴν μετὰ τὸν περὶ τὸν διανομὴν ἄλλα ποῦ νὰ ἐνθυμούμαι τώρα ἂν ἔλαβα Π. Πνευμά σου καὶ ἂν ἦτο καλὸν· λαμβάνω πάρα πολλὰ καὶ ποτὲ δὲν ἀπαντῶ δι' αὐτά, παρὰ μόνον ὅταν τα ἔχω εἰς χεῖρας μου, δηλαδὴ πρὶν τα βάλω εἰς τὸν σωρὸν) **Δαφνοσεσφῆ Ναυαργον** (ἔλαβα τὴν φωτογραφίαν τῆς ἀγαπητῆς **Ἀλβιδῶτος** καὶ πολὺ γρήγορα θὰ τὴν δημοσιεύσω) **Ἡλίαν Κ Παπαδήμαν** (βραβεῖον ἔστειλα· σοῦ ἐπαναλαμβάνω, ὅτι ἡ ἀπαίτησις ἦτο πολὺ δύσκολος, διότι θὰ τὸ ἐμάνθαναν, ἀδύνατον!—καὶ ὅλοι θὰ εἶχαν τὴν ἰδίαν ἀξίωσιν, καὶ δὲν θὰ ἔκαμα ἄλλῃ δουλειά, παρὰ νὰ ὑπογράψω ἀποδείξεις παραλαβῆς) **Πενθοῦσαν Καρδίαν** καὶ **Ἀργυρόχροσον Νέφος** (ὡς παρακαλῶ εἰς τὸ ἔξῃς νὰ μοῦ γράφετε χωριστὰ καθεμία, διότι δὲν ἤξεύρω ποταί εἶνε αἱ πληροφορίες τῆς μᾶς καὶ ποταί τῆς ἄλλης) **Ἰγνιπέτην Ἀετὸν** (ἔστειλα μ. μουσικά· ἔγινε λοιπὸν τὸ θεατρικόν) **Ταναγραίαν Κόρη** (ἐλτίφθησαν· τὴ περιπέτεια ἀληθὴς!) **Δρόσον τῆς Ἐρήμου** (ἔστειλα· αἱ προτάσεις σου βέβαια ἐδημοσιεύθησαν εἰς τὸ ἄλλον φύλλον· εἰπὲ εἰς τὴν ἀδελφὴν σου νὰ μοῦ γράψῃ ὅσους εἰξεύρει καὶ δὲν πειρίζε) **Χιονοσεσφῆ Δίρρη** (σὲ ἀντασπάζονται ὅλοι) **Κυματίξουσαν Θάλασσαν** (τί νὰ σου εἶπω! περίμενε ὀλίγο, καὶ θὰ ἴδῃς) **Παριστρίαν** (ἐλήφθη· ἡ πρότασις εἰς τὸ προσεχές) **Ἀποστάσαν Ἐλπίδα** (δὲν γνωρίζω τίποτε διὰ τὸ ζήτημά πού μ' ἐρωτᾷς, ὅτι νέον συμβῆ, θὰ σὰς το ἀναγγείλω) **Ἀμυδρὸν Ἰάμβιν** (ἔστειλα· σὲ παραπέμπω ἀνωτέρω, εἰς τὴν πρὸς τὴν Αἶθραν τῆς Κερκύρας ἀπάντησίν μου· ὅταν τὸ τετράδιον στέλλεται διὰ τοῦ Γραφείου μου, δι' αὐτοῦ πρέπει νὰ γίνῃ καὶ ἡ ἀνταπόδοσις, διὰ νὰ γνωρίζω ὅτι ἀπεδόθη) **Αἰγία** (βραβεῖον ἔστειλα· χαίρω πολὺ ὅτι ἔγινε καλὰ καὶ σου εὐχομαι πᾶσαν πρόοδον εἰς τὸ σχολεῖον· σήμερον ἐγκρίνω τὸ ψ.υδ. τοῦ ἀδελφοῦ σου) **Σκληρὸν Βράχον** **Ἰσημερινὸν τοῦ Κόσμου** (ἡ περὶ τὴν ἐρωτᾷς δὲν εἶνε συνδρομητρία) **Ἀμαρυλλίδα** (ἡ ὅποια ἐβαρύνθη νάμηνεν τὸ ὄνομα τῆς Αἶθρας τῆς Κερκύρας... λαμβάνεις τώρα τακτικὰ τὸ φύλλον;) **Ἐσμεράλδαν** (μάλιστα) **Ἰσπερίαν** (ὅς σε εἶχα λησμονήσῃ, ἂν ἐλθμονοῦντο εὐκόλως αἱ καλαὶ φίλαι· ἔστειλα) **Διαφυσθεῖσαν Ἐλπίδα**, κτλ. κτλ.

Εἰς ὅσας ἐπιστολάς ἔλαβα μετὰ τὴν 27 Ὀκτωβρίου, θάπαντήσω εἰς τὸ προσεχές.

ΟΙ ΚΑΘΥΣΤΕΡΟΥΝΤΕΣ ΤΕΤΡΑΔΙΑ Μ. ΜΥΣΤΙΚΩΝ (*)

ΑΠΟ 1 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1897 ΜΕΧΡΙ 30 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1901

Συνέχεια ψευδωνυμικοῦ καταλόγου κατ' ἀλφαριθμητικὴν σειρὰν. — Ὁ μετὰ τὸ ψευδώνυμον ἀριθμὸς δηλοῖ τὸ ποσὸν τῶν καθυστερουμένων τετραδίων.

Παγωμένος Ὁκεανός, 6. — Παιδικὴ Χαρά, 6. — Παιδὶ τοῦ Λαοῦ, 1. — Πανταχοῦ Παρών, 3. — Παπουτσώμενος Γάτος, 2. — Παρδαλὸς Γάτος, 1. — Παρθενών, 1. — Παρήγορος Ἀγγελοῦ, 1. — Παρσινέβελος, 1. — Πατρινὸς Βαρκάρης, 2. — Πειρατικὴ Αἶθρα, 4. — Πένθιμος Κυπάρτιστος, 2. — Πενθοῦσα Καρδία, 2. — Πέννα Ποιητοῦ, 8. — Περίλυπος Κερκυραία, 1. — Περίλυπος Ὀρφανή, 2. — Περτερόνη, 2. — Περταία Ἀραβία, 2. — Πηδηκτούλα, 1. — Πικραμένη Καρδούλα, 1. — Πικροδάφνη, 1. — Πιτ-Πιτ-Πλούμ, 2. — Πλευριτωμένος Γάτος, 2. — Ποιητικὸς Νάρκισσος, 1. — Ποιμενικὴ Ράβδος, 2. — Ποιμενὶς τῆς Δίρρης, 3. — Ποιμενὶς τοῦ Πηλίου, 2. — Πονηρὸν Πνεῦμα, 3. — Ποταμὸς Εὐρώτας, 2. — Πράσσο Ἀργίτικον, 2. — Πραξιλλὰ, 2. — Πρίγκιψ τῆς Μαγνησίας, 2. — Προκυραία τῆς Σμύρνης, 2. — Πυθία, 1.

Ριψοκίδωνος Ἀργοναύτης, 1. — Ροβέρτος Γυϊσκάρδος, 1. — Ροδινῶν Κροῦσος, 2. — Ροδί-ζουσα Φύσις, 1. — Ρόδον τῆς Αὐγῆς, 4. — Ροδοστεφανωμένη Ἀγοίς, 3. — Ροδοφωτισμένη Δύσις, 7. — Ρομαντικὴ Καρδία, 2. — Ρωσικὴ Καραμέλα, 1.

Σαλονικτικὴ Ἐλγά, 2. — Σαπερλιποπέτ, 1. — Σαρδανάπαλος, 2. — Σέλευκος ὁ Κερκαυτός, 4. — Σημαία τῆς Ἀγίας Λαύρας, 2. — Σιδηροῦν Κράνος, 1. — Σιρόκο Λεβάντες, 2. — Σκανδαλιάρης, 1. — Σκακιδάκι, 6. — Σκῆπτρον τοῦ Διός, 11. — Σοφὸς Πιτταχός, 13. — Σπαρτιατικὴ Χειλὼνις, 4. — Σπασμένος Φεγγίτης, 15. — Σπουδαῖος Ἀνθρωπος, 1. — Στήριγμα τῆς Μητρός, 6. — Στρατηγὸς Ἀννίβας, 2. — Στρυμποῦλῃ Χορεύτρια, 3. — Συναχωμένος Ποντικός, 2. — Συριανὴ Ἡγεμονίς, 1. — Συριανὸς Ἰππότης, 1. — Συριανὸς Ὀρίων, 1. — Σφίγξ τῶν Θηβῶν, 1.

Τάν-αλος, 2. — Ταρλαμπούμπας, 3. — Ταρταρίνος τῆς Ταρασκῶνης, 4. — Τέκνον τῆς Δήμητρος, 2. — Τικ - Τάκ, 2. — Τί - με - μέλει, 6. — Τίρι - Λίρι, 1. — Τὸμ - Τί, 2. — Τοξότης Ἀπόλλων, 5. — Τοξότης Ἀρτεμῖς, 5. — Τορπιλλῆς, 1. — Τραπαλγάρ, 1. — Τρεχαγυρεῦσος, 3. — Τριανταφυλλένιος Μπουκετάκι, 1. — Τριανταφυλλένιος Κάμπος, 6. — Τρικέφαλος, 5. — Τρικυμία, 2. — Τρικυμιώδης Λευκάτας, 1. — Τρικυμιώδης Μαλέας, 4. — Τριφύλλι, 5. — Τρομερὸς Γίγας, 2. — Τρυγονάκι, 3. — Τσιρτσιμπιδάς, 5. — Τσουκνίδα, 1. — Τσουκνίδα τῆς Τερψιθέας, 2. — Τσουχτερὸ Ἀγκάθι, 1.

(Ἐπεται τὸ τέλος)

(*) Ἰδε φύλλον 41, 42, καὶ 43 σελ. 330, 338 καὶ 347.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αἱ λύσεις δεκταὶ μέχρι τῆς 15 Δεκεμβρίου.

Ὁ χρόνος τῶν λύσεων, ἐπὶ τοῦ ὁποῦ δίδον νὰ γράψωι τὰς λύσεις τῶν αἰ διαγωνιζόμενοι, πωλεῖται ἐν τῇ Ἰθαρίᾳ μὲς εἰς φακέλλον, ὃν ἕκαστος περιέχει 20 φύλλα καὶ τιμᾶται φρ. 1

479. Λεξιγράφος.

Τὸ μὲν πρῶτον μου, ὦ λύτα, εἶνε ἀριθμητικὸν Ἐπιπλὸν καὶ τὸ ἄλλο, ζωοματικὸν αἰθουσιῶν. Τ' ὅλον μου τὸ ἀποφύγουσι ζῶα καὶ ἄνθρωποι ἐν [γένει.

Ἄφ' οὗ σύλληψις· ἡ φόνος δι' ἐμοῦ τα περιμένει.

Ἐστὶν ὑπὸ τῆς Σινεφώδους Αἰγῆς

480. Συλλαβόγραφος.

Τὸ πρῶτον ἔχει ἡ μουσικὴ

Καὶ τ' ἄλλο μου ἐπίσης,

— Ἀλλὰ ἡ ἐκκλησιαστικὴ, —

Τὸ τρίτον αἰτιατικὴ,

Καὶ πόλις εἶνε ἡ λύσις.

Ἐστὶν ὑπὸ τῆς Ἀντιόχης

481. Ἀναγραμματισμός.

Ἐχρηστέμενα ὡς ὅπλον τῶν Ἑλλήνων τῶν ἀρχαίων.

Ἄν με ἀναγραμματίσῃς, ἰδοὺ νῆσος ἡ Δίγαλον.

Ἐστὶν ὑπὸ Πυθαγόρου τοῦ Σαμίου

482. Αἰνίγμα.

Ἐνα ποῦλὶ χωρὶς λαίρῃ καὶ οὐρά,

Ἐν ᾧ δὲν ζῇ, φωνάζει φοβερά.

Ἐστὶν ὑπὸ τοῦ Λοξίου

483. Κυβόλεξον.

1. — Ἐπίρρημά τι τοπικόν.

2. — Κράτος ἐκ τῶν μεγάλων τῆς Ἀσίας.

3. — Πάντοτε εἶμαι ἀρσενικόν.

4. — Γυνὴ τῆς Ἱερᾶς μας Ἱστορίας.

Ἐστὶν ὑπὸ τοῦ Ἀλγεαίου

484. Κυβόλεξον κεκρυμμένον καὶ ἀντεστραμμένον

1. — Ἡ καρὺ εἶνε δένδρον βαθύσκιον

2. — Ἡ γαλῇ ἀγαπᾷ νὰ συλλαμβάνῃ μῦς.

3. — Πάντα τὰ μυρκαστικὰ εἶνε φυτοφάγα.

4. — Ἡ αἶψ ἀνάμασθ' ἐπὶ τὴν τροφὴν τῆς.

Ἐστὶν ὑπὸ Ἡλέκ. Μαπαδύμα

485 - 486. Ἀστεῖα Παροράματα.

1. — Ἡ λύρα εἶνε μέλος τοῦ οἴνου.

2. — Ἡ καθαρὰ παίζει μεθοδικῶς.

Ἐστὶν ὑπὸ τοῦ Ναβουχοδονόσορος

487. Ἐρώτησις.

Ποῖος μέγας ποταμός, διὰ τῆς προσθέσεως τῶν ἀντιστοίχων ἀριθμῶν τῶν στοιχείων του, ἀποτελεῖ τὰς ἡμέρας τοῦ ἔτους;

Ἐστὶν ὑπὸ Ἰθαρίμου Λασκαράτου

488. Διπλὴ Ἀκροστιχὶς ἐκ παραγώγων

Σχηματίσατε πέντε παρήγορα, ἐν ἑξ ἑκάστου τῶν κάτωθι ρημάτων, ὥστε τὰ μὲν ἀρχικά των νάποτελοῦν ἔντομον, τὰ δὲ δευτέρω γλῶσσισμα: ἄγω, κεράννυμι, ρέω, ἐγγνυμι, σάττω.

Ἐστὶν ὑπὸ τοῦ Λοξίου

489. Φωνηεντόλιπον.

τς - σ τ - π ρς - σ θ

Ἐστὶν ὑπὸ τοῦ Ἐνδοξον Σοῦ

490. Γύψος.

π ν ε ῖ μ α

τὸ τ' 1 παῖ

ἄς

Ἐστὶν ὑπὸ Πυθαγόρου τοῦ Σαμίου

ΛΥΣΕΙΣ

τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων τοῦ φύλλου 36.

380. Ἱστορία (ἴ, τό, ροιὰ). — 381. Κίνα,

ἴνα — 382. Βασιλικός, Βασιλική.

383. Π Ε Ρ — 384. Π Π Φ

Ο Π Η Α Ρ Α

Σ Ο Σ Ρ Ι Α

Ο Χ Ι Γ Ε Ρ Α Ν Ο Σ

Σ Η Σ Ρ Μ Α

Σ Ι Ο Ο

Σ Σ

385. ΙΠΠΟΚΡΑΤΗΣ (Πάρις, Ὀσκάρι, Κίπος,

Ροιά, Ἀρκίος, Ταρσός, Ἡρα, Σαίσιππη) —

386—387. 1) Ζημίαν αἰροῦ μᾶλλον ἢ κέρδος

αἰσχροῦ. 2) Εἰ γὰρ παροικίσεις ὑποσχάσει

μαθήση 3) Παιδεία ἀνθρώπου δευτέρου ἤλιος.

— 388—390. ΜΟΝΗ, ΟΝΟ Σ, ΡΑΜΑ. Καὶ τῇ

ἀνταλλαγῇ διὰ τοῦ Σ=ΟΞΜΗ, ΟΞΟΣ, ΑΞΜΑ

(ΜΟΡΙον, ΟΝΑγρος, ΝΟΜος, ΗΞΑυ). — 391.

Σκέπτεσθε ὅλα ὅσα λέγετε, ἀλλὰ μὴ λέγετε ὅ-

λα ὅσα σκέπτεσθε. — 392. Μὴ ἐπαίρου διὰ

πλοῦτον.